

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1982 *

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΡΥΠΑΝΗ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Κύριε Πρόεδρε,

Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν, πιστὴ στὸν ὀργανισμό της, καλλιεργεῖ καὶ προάγει τὶς ἐπιστῆμες, τὰ γράμματα καὶ τὶς καλὰς τέχνες, ἐπικοινωνεῖ μὲ τὶς ξένες Ἀκαδημίαις καὶ μὲ ἄλλα πνευματικὰ ἰδρύματα, καί, ὅταν ἐρωτηθεῖ ἀπὸ τὴν Πολιτεία, γνωμοδοτεῖ γιὰ τὶς διαφορὰς ἀνάγκες τοῦ τόπου.

Τὴν ἐπιτυχία αὐτῶν τῶν σκοπῶν ἐπιδιώκει ἡ Ἀκαδημία μὲ ἀνακοινώσεις, συζητήσεις, διαλέξεις, δημοσιεύματα, μὲ τὴ δραστηριότητα τῶν ἐρευνητικῶν τῆς κέντρων, τὴν προκήρυξη διαγωνισμῶν, μὲ ἐπιστημονικὰ ἀποστολὰς καὶ μὲ τὴν ἀπονομὴ ἠθικῶν καὶ ὑλικῶν βραβείων. Ὅλα αὐτὰ βοηθοῦν τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πνευματικοῦ βίου τοῦ ἔθνους καὶ συνειδητοποιοῦν τὴν ἱστορικὴ του συνέχεια.

Καὶ ἡ γενικὴ ἀναγνώριση τοῦ ἔργου ποὺ συντελεῖ ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποία ἐμπνέει, φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἀδιάκοπη παροχὴ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων ἢ ὁποία γίνεται ἀπὸ τὴν ἐπίμονη ἐπιδίωξη τῶν βραβείων καὶ τῶν ἄλλων διακρίσεων τὶς ὁποῖες ἀπονέμει, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς αἰτήσεις συνεργασίας σὲ κοινὰ ἐρευνητικὰ ἐπιστημονικὰ προγράμματα ἀπὸ ξένες Ἀκαδημίαις καὶ ἀπὸ ἄλλα σοβαρὰ ξένα πνευματικὰ ἰδρύματα.

---

* Ἀνεγνώσθη κατὰ τὴν πανηγυρικὴν συνεδρίαν τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου 1982.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς νόμους τῶν πνευματικῶν θεσμῶν, κύριε Πρόεδρε, εἶναι καὶ ἡ λογοδοσία. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔρχεται λοιπὸν καὶ ἐφέτος νὰ λογοδοτήσῃ, δηλαδὴ νὰ ἐκθέσῃ τὰ πεπραγμένα τοῦ ἔτους ποὺ τελειώνει.

1. Κατὰ τὸ 1982 ἡ Ὀλομέλεια τῆς Ἀκαδημίας ἐξέλεξε τρία νέα τακτικά μέλη, ἓνα στὴν *Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν*:

Τὸν κ. **Ἰωάννη Παπαδάκη** στὴν ἔδρα τῶν *Ἐφηρμοσμένων Θετικῶν Ἐπιστημῶν* (*Γεωργικῶν Ἐπιστημῶν*), καὶ δύο στὴν *Τάξιν τῶν Γραμμάτων καὶ Καλῶν Τεχνῶν*: Τὸν κ. **Μανοῦσον Μανούσακαν** στὴν ἔδρα τῆς *Ἱστορίας τῆς Δύσεως κατὰ τοὺς Μέσους Χρόνους ἐν συνάφειά πρὸς τὸν Ἑλληνισμόν*, καὶ τὸν κ. **Μιχαὴλ Σακελλαρίου** στὴν ἔδρα τῆς *Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Ἱστορίας*.

2. Ἡ Ὀλομέλεια ἐπίσης ἐξέλεξε ἓνα Ξένο Ἐταῖρο στὴν *Τάξιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν*: τὸν κ. **William Johnson**, τακτικὸ Καθηγητὴ τοῦ (Engineering Department) τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Cambridge τῆς Ἀγγλίας, καὶ Ἐταῖρο τῆς Βασιλικῆς Ἐταιρείας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας (F.R.S.) (Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν).

3. Τέλος ἡ Ὀλομέλεια ἐξέλεξε 4 ἀντεπιστέλλοντα μέλη, ὅλα στὴν *Τάξιν τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν*:

1. Τὸν **Μητροπολίτη Κίτρους Βαρνάβα** (κατὰ κόσμον **Βαρνάβαν Τζωρτζᾶτον** ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος ἀπὸ Ἑλληνες ἐπιστήμονες τοῦ ἐσωτερικοῦ, στὴν προκηρυχθεῖσα ἔδρα στὸν *Κλάδο τῆς Θεολογίας τοῦ Συγκριτικοῦ Δικαίου τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν*).

2. Τὸν Καθηγητὴ κ. **Emil Condurachi**, διαπρεπῆ Ρουμάνο ἱστορικό, ἀρχαιολόγο ἐρευνητὴ τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν σχέσεων τῶν χωρῶν τῆς Ν. Α. Εὐρώπης καὶ μόνιμο Γενικὸ Γραμματέα τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως Σπουδῶν τῆς Ν. Α. Εὐρώπης καὶ τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως τῶν Ἀκαδημιῶν ὡς ἀντεπιστέλλον μέλος ἀπὸ ξένους ἐπιστήμονες τοῦ ἐξωτερικοῦ.

3. Τὸν κ. **Roger Milietz**, διακεκριμένο Καθηγητὴ, συγγραφέα καὶ μεγάλο φιλέλληνα, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ ἐδίδαξε εἰς τὸ College Albert de Mun,

(nogent-sur-marne) και στο Γαλλικό Ίνστιτούτο των Ἀθηνῶν, τοῦ ὁποῖου ὑπῆρξε και ὑποδιευθυντής, ὑπηρέτησε ὡς Μορφωτικὸς Ἀκόλουθος τῆς Γαλλικῆς Πρεσβείας στὴ Λευκωσία τῆς Κύπρου και τέλος ὡς Διευθυντὴς τοῦ Γαλλικοῦ Μορφωτικοῦ Κέντρου τῆς Γένοβας. Κατὰ τὴν παραμονή του ἐκεῖ ἐδίδαξε και Νέα Ἑλληνικὰ ἀμισθὶ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γένοβας. Ἔχει τιμηθεῖ μὲ τὸ παράσημο τοῦ Ἀξιωματικοῦ τῆς Λεγεώνας τῆς Τιμῆς.

4. Τὸν κ. **Mario Montuori**, μορφωτικὸ ἀκόλουθο τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας, Καθηγητὴ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, Ἐπίτιμο Ἐταῖρο τοῦ Κολλεγίου Bickbeck τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου, Ἐταῖρο πολλῶν ξένων ἰδρυμάτων ποὺ καλλιεργοῦν τὰ κλασσικὰ γράμματα, συγγραφέα σπουδαίων ἔργων γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ἀρχαιότητα και κάτοχο μεταξὺ ἄλλων παρασῆμων και τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ Τάγματος Γεωργίου Α' τῆς Ἑλλάδος.

Ἐξάλλου ἀπὸ τὸν ὅμιλο τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν ἀπουσιάζουν τέσσαρα τακτικὰ και δύο ἀντεπιστέλλοντα μέλη:

Ἀπὸ τὰ τακτικὰ μέλη πρῶτος εἶναι ὁ **Παναγιώτης Μπρατσιώτης** (1889 - 1982), ὁμότιμος Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τακτικὸ μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν στὴν ἔδρα τῆς Θεολογίας ἀπὸ τὸ 1955, διαπρεπὴς Θεολόγος τὸν ὁποῖον ἐτίμησαν ἡ Ἑλληνικὴ Πολιτεία και κοινωνία καθὼς και διάφορα ξένα ἀνώτατα πνευματικὰ ἰδρύματα.

Δεύτερος ὁ **Εὐάγγελος Παπανοῦτσος** (1900 - 1982), πτυχιούχος τῆς Θεολογίας και διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, τοῦ ὁποῖου τὸ ἐκπαιδευτικὸ, συγγραφικὸ, διδακτικὸ και δημοσιογραφικὸ ἔργο ὑπῆρξε εὐρύτατο και εἶχε μεγίστη ἐπίδραση στὴν ἐκπαιδευτικὴ και πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας. Ἀπὸ τὸ 1980 κατεῖχε τὴν ἔδρα τῶν Ψυχολογικῶν και Παιδαγωγικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

Τρίτος ὁ **Ἰωάννης Σόντης** (1907 - 1982), κάτοχος τῆς ἔδρας τῶν Νομικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἀκαδημίας, σοφὸς ἐρευνητὴς και διδάσκαλος τοῦ Ρωμαϊκοῦ Δικαίου, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξε πρῶτον Ἀστικὸ Δίκαιο και Δικονομία στὴν Πάντειο Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν και

ἔπειτα Ἀστικὸ Δίκαιο στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν. Διετέλεσε ἐπίσης μέλος πολλῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν, δύο φορὲς ὑπηρεσιακὸς Ὑπουργὸς καὶ ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Τυβίγγης.

Τέταρτος ὁ **Λίνος Πολίτης** (1906 - 1982), κάτοχος τῆς ἑδρας τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας, ἐρευνητῆς καὶ ἐκδότης τῶν ἔργων τῆς Κρητικῆς Λογοτεχνίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, ἀλλὰ καὶ μελετητῆς πολλῶν ἄλλων θεμάτων τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἱστορικῆς τῆς ἐξελίξεως. Παράλληλα ὑπῆρξε παλαιογράφος, κωδικολόγος καὶ ἀρχαιολόγος, λαμπρὸς Πανεπιστημιακὸς διδάσκαλος καὶ ἄνθρωπος εὐρείας κοινωνικῆς ἀκτινοβολίας.

Τὰ ἀντεπιστέλλοντα μέλη τὰ ὁποῖα ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴν ὁμήγουρή μας εἶναι δύο :

Ἀπὸ τὴν Α΄ Τάξῃ τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν ἡ **Ἑλεονώρα Ζαῖμη**, διακεκριμένη Καθηγήτρια τῆς Φαρμακολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου.

Καὶ ἀπὸ τὴν Γ΄ Τάξῃ τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ὁ **Ἀλέξανδρος Χλωρός**, ἐπιστήμων διεθνοῦς ἀκτινοβολίας, Καθηγητῆς τοῦ Συγκριτικοῦ Δικαίου στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Λονδίνου καὶ διαπρεπῆς Εὐρωδικαστῆς στὸ Εὐρωπαϊκὸ δικαστήριον ποὺ ἐδρεύει στὸ Λουξεμβούργο. Καὶ αὐτὸς ἐτιμήθη ἀπὸ διάφορα ξένα ἀνώτατα πνευματικὰ ἰδρύματα.

Ὅπως πάντοτε, ἔτσι καὶ ἐφέτος ἔγιναν στὴν Ἀκαδημία οἱ ἀκόλουθες δωρεές :

1) Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ὁθων Πυλαρινὸς** ἐδῶρισε δύο ὀγκώδεις τόμους τῆς Ἰουστινιανείου Νομοθεσίας τῆς ἐκδόσεως τῆς Βενετίας τοῦ 1569.

2) Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Γρηγόριος Κασιμάτης** ἐδῶρισε στὴ Βιβλιοθήκῃ τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας 400 τόμους βιβλίων.

3) Ὁ κ. **Γεώργιος Δανιήλ** ἐδώρισε εἰς τὸ Κέντρον Ἑρεῦνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαίρας καὶ Κλιματολογίας σειρὰ ἐκδόσεων καὶ περιοδικῶν σχετικῶν μὲ τὴ μετεωρολογικὴ ἐπιστήμη, μὲ σκοπὸ τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Κέντρου.

4) Ἡ κ. **Αἰκατερίνη Μάνου** ἐδώρισε στὴ μνήμη τοῦ Γεωργίου Δροσίνη 72 χειρόγραφα ποιημάτων καὶ 42 χειρόγραφα γραμμάτων τοῦ ποιητῆ.

Ἐξάλλου ἐφέτος ἐδόθησαν ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία:

1) Δύο (2) ὑποτροφίες γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ τὴ συντήρηση ἔργων τέχνης ζωγραφικῆς ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ἰωάννου Βόζου.

2) Δύο ὑποτροφίες γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὴ Γεωλογία ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Μαξίμου Μητσοπούλου.

3) Μία (1) ὑποτροφία γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδὲς στὸ ἐξωτερικὸ στὴν Ἱστορία ἀπὸ τὰ ἔσοδα τοῦ κληροδοτήματος Ἀμίλκα Ἀλιβιζάτου.

Ἐντὸς τοῦ 1982 ἔγιναν στὸ Μέγαρο τῆς Ἀκαδημίας ἔκτακτες συνεδρίες:

Ἡ πρώτη γιὰ τὰ 30 χρόνια ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Γρηγορίου Ξενοπούλου μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Ἀθανάσιο Πετσάλη - Διομήδη.

Ἡ δευτέρα γιὰ τὴ συμπλήρωση 100 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ Δαρβίνου μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Θεμιστοκλῆ Διαννελίδη.

Ἡ τρίτη γιὰ τὴ συμπλήρωση 100 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατο τοῦ ποιητῆ Goethe μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Παναγιώτη Κανελλόπουλο.

Ἡ τέταρτη γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως τοῦ 1453 μὲ ὁμιλητὴ τὸν Γενικὸ Γραμματέα κ. Κ. Τρυπάνη.

Ἡ πέμπτη γιὰ τὴ συμπλήρωση 60 χρόνων ἀπὸ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαϊκὸ κ. Γεώργιο Μυλωνᾶ.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πέμπτη ἔκτακτη αὕτη συνεδρίαση ἐτελέσθη καὶ Ἀρχιερατικὸ Μνημόσυνο γιὰ τὰ θύματα τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (Καπνικαρέα).

Ἐπίσης κατὰ τὸ 1982 ἔγιναν στὴν Ἀκαδημία 30 ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις ἀπὸ τακτικὰ καὶ μὴ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας, καθὼς καὶ 36 ὁμιλίες καὶ 9 παρουσιάσεις βιβλίων ἀπὸ τακτικὰ μέλη τῆς Ἀκαδημίας.

Τέλος ἔγιναν τρία ἐπιστημονικὰ μνημόσυνα γιὰ τοὺς ἀείμνηστους ἀκαδημαῖκους **Ἰωάννη Θεοδωρακόπουλο**, εἰς τὸ ὁποῖον ὁμίλησαν οἱ ἀκαδημαῖκοι **Παναγιώτης Κανελλόπουλος** καὶ **Κωνσταντῖνος Τσάτσος**, γιὰ τὸν **Ἀγγελὸ Τερζάκη** μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαῖκὸν **Πέτρο Χάρη** καὶ γιὰ τὸν **Παναγιώτη Μπρατσιώτη** μὲ ὁμιλητὴ τὸν ἀκαδημαῖκὸν **Κωνσταντῖνο Μπόνη**.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τακτικὲς Πανεγυρικὲς Συνεδριάσεις γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς 25ης Μαρτίου 1821, ὁπότε ὁμίλησε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. **Περικλῆς Θεοχάρης**, καὶ γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, μὲ ὁμιλητὴ τῆς ἡμέρας καὶ πάλι τὸν Πρόεδρο τῆς Ἀκαδημίας κ. **Περικλῆ Θεοχάρη**, ἔγιναν καὶ οἱ ἀκόλουθες ἐπίσημες ὑποδοχές:

Πρώτη. Τοῦ ἀκαδημαῖκοῦ κ. **Σπύρου Σκαρπαλέζου**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: *Τὸ τίμημα τῆς προόδου ἀπὸ Ἱατρικὴ σκοπιά*.

Δεύτερα. Τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας καὶ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς UNESCO κ. **Amadou - Mahtar M'Bow**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: *Sur l'idéal éducatif de la Grèce classique*.

Τρίτη. Τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας κυρίας **Elena Ceausescu** μὲ θέμα: *Ὁ ρόλος τοῦ ἐπιστήμονος στὴ σύγχρονη κοινωνία*.

Τετάρτη. Τοῦ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος NOBEL, βαρώνου **Stig Ramel**, ὁ ὁποῖος ἀνέπτυξε τὸ θέμα: *Nobel and the prize for excellence*.

Κατὰ τὸ 1982 ἔγιναν οἱ ἀκόλουθες διακρίσεις σὲ μέλη τῆς Ἀκαδημίας:

1. Οἱ κ. κ. **Φ. Βασιλείου**, **Μ. Παλλάντιος**, **Ι. Καρμίρης**, **Ι. Σόντης**, **Γ. Τσατσᾶς** καὶ **Κ. Τρυπάνης** ἐξελέγησαν τακτικὰ μέλη τῆς Ρωμαϊκῆς Accademia Tiberina.

2. Ὁ κ. **Ν. Χατζηκυριάκος - Γκίκας** ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

3. Ὁ κ. **Π. Πρεβελάκης** ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

4. Ὁ κ. **Π. Ζέπος** ἐξελέγη τακτικὸ μέλος τῆς «Μεσογειακῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν» τῆς Κατάνης.

5. Ὁ κ. **Ἰ. Καρμίρης** ἀνακηρύχθηκε ἐπίτιμος διδάκτωρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Βελιγραδίου.

6. Ἡ Κυβέρνηση τῆς Δυτικῆς Γερμανίας ἀπένευμε τὸ Μετάλλιο Γκαϊτε στὸν κ. **Παναγιώτη Κανελλόπουλο**.

7. Τὸ 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας ἀφιέρωσε τὸ ἔργο του στὴν ἐπιστημονικὴ δράση τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Ν. Λούρου** καὶ τοῦ προσέφερε σχετικὴ ἀναμνηστικὴ πλάκα.

8. Τὸ Βραβεῖο Gottfried von Herder τοῦ 1983, τὸ ὁποῖον ἀπονέμεται ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Βιέννης σὲ ἐπιστήμονες τῆς Νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης ἀπενεμήθη στὸν Γενικὸ Γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν.

9. Τέλος, ἐκυκλοφόρησε εἰδικὸς ἐπιστημονικὸς τόμος πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Ἰωάννου Ξανθάκη. Ἐκδότες του εἶναι οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. κ. **Ἡλίας Μαριολόπουλος** καὶ **Περικλῆς Θεοχάρης**, καθὼς καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. **Λυσίμαχος Μαυρίδης**, ποὺ περιλαμβάνει πρωτότυπες ἀστρονομικὲς ἐργασίες 50 διαπρεπῶν ἐπιστημόνων ἀπὸ 15 χῶρες τοῦ δυτικοῦ καὶ ἀνατολικοῦ κόσμου.

Τὴν Ἀκαδημία ἐφέτος ἀντιπροσώπευσαν:

Α. Στὸ ἐξωτερικό:

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας κ. **Π. Θεοχάρης** στὴ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Διεθνoῦς Συμβουλίου Ἐπιστημονικῶν Ἐνώσεων (ICSU) στὸ Cambridge τῆς Μεγάλης Βρεταννίας (13 - 17.9.1982).

2. Στὸ Β' Διεθνὲς Κυπρολογικὸ Συνέδριο (Λευκωσία 20-25 Ἀπριλίου 1982) οἱ ἀκαδημαϊκοὶ κ. **Κ. Μπόνης**, **Λ. Πολίτης** καὶ **Κ. Ρωμαῖος**, καθὼς καὶ οἱ συντάκτες τῶν Κέντρων Ἑρεῦνης **Λίνος Μπενάκης**, **Ἄννα Κελεσίδου-Γαλανοῦ**, **Μυρτὼ Δραγώνα-Μονάχου**, **Δημ. Κρεκούκας**, **Ἄννα**

Παπαμιχαήλ - Κουτρούμπα, Γεώργιος Παπαδημητρίου, Έλένη Μπελιᾶ, Γεώργιος Ντελόπουλος, Πηνελόπη Παπαδοπούλου - Στάθη και Εὐθύμιος Σουλογιάννης.

3. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. **Ἄγγ. Ἀγγελόπουλος** σὲ δύο διεθνῇ συνέδρια στὸ Παρίσι καὶ στὴ Βιέννη, σὲ συνέδριο ποὺ ὀργάνωσε τὸ Institut International Universitaire τοῦ Λουξεμβούργου καὶ στὴ Société du Contrat Social ὅπου ἦταν ἀπὸ τοὺς εἰσηγητές.

4. Ὁ κ. **Σ. Κυδωνιάτης** σὲ δύο διεθνῇ συνέδρια, στὸ Μόναχο καὶ Ἐδιμβούργο.

5. Ὁ κ. **Μ. Χατζηδάκης** σὲ συμπόσιο γιὰ τὴ μεταβυζαντινὴ ζωγραφικὴ στὸ Charleroi τοῦ Βελγίου.

6. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ἀκαδημίας κ. **Κ. Τρυπάνης** στὴ Γενικὴ Συνέλευση τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐνώσεως στὶς Βρυξέλλες (13-19 Ἰουνίου 1982), στὸν ἑορτασμὸ πρὸς τιμὴν τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ ποὺ εἶχε ὀργανώσει τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Minneapolis, καθὼς καὶ στὸν ἑορτασμὸ τῶν 200 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ιδρύσεως τῆς Accademia Nazionale delle Scienze στὴ Ρώμη (20-22.9.1982).

Ἐπίσης ἐκτὸς τῶν κυρίων Ἀκαδημαϊκῶν καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας κ. **Λίνος Μπενάκης** ἔλαβε μέρος ὡς ἐπίσημος προσκεκλημένος στὸ 7^ο Συνέδριο Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας στὸ Βέλγιο, ὅπου ἦταν ὁ κύριος ὁμιλητὴς σὲ συνεδρία τῆς Ὀλομελείας. Ἐξελέγη ἐπίσης σύμβουλος τῆς «Διεθνοῦς Ἐταιρείας γιὰ τὴ σπουδὴ τῆς Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας (SIEPM)» καὶ Πρόεδρος μιᾶς τῶν Ἐπιτροπῶν γιὰ τὴν προώθηση τῆς σπουδῆς τῆς Βυζαντινῆς Φιλοσοφίας.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας κ. **Γρηγόρης Γκιζέλης**, ὡς μέλος τῆς ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς UNESCO, ἔλαβε μέρος στὴν ἑκτακτὴ γενικὴ συνέλευση τῆς UNESCO τοῦ Νοεμβρίου στὸ Παρίσι, μὲ θέμα τὸ ἐρευνητικὸ πρόγραμμα τοῦ διεθνοῦς αὐτοῦ Ὁργανισμοῦ γιὰ τὸ διάστημα 1984-1989.

Τέλος ὁ συντάκτης-μουσικὸς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας κ. **Γεώργιος Ἀμαργιανάκης** ἔλαβε μέρος στὸ συνέδριο

γιά την Ἑλληνικὴ Δημοτικὴ Μουσικὴ στὸ Como τῆς Ἰταλίας τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1982.

Β. Σ τ ὸ ἐ σ ω τ ε ρ ι κ ὸ :

1. Ὁ κ. **Νικόλαος Λοῦρος** στὸ 3^ο Πανελλήνιο Συνέδριο Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογίας.

2. Ὁ κ. **Κ. Ρωμαῖος** στὶς ἐορτὲς τῆς Ἑξόδου τοῦ Μεσολογγίου, καθὼς καὶ στὰ Συνέδρια Λακωνικῶν Σπουδῶν, Μεσσηνιακῶν Σπουδῶν καὶ στὸ Συνέδριο τῶν ΑΧΕΠΑ τῆς 10^{ης} Νοεμβρίου.

3. Ὁ κ. **Γ. Τσατσᾶς** στὸ ἰωβηλαῖο τῆς Ἑλληνικῆς Φαρμακευτικῆς Ἑταιρείας.

4. Ὁ κ. **Π. Ζέπος**, πρόεδρος τοῦ 8^{ου} Διεθνoῦς Συνεδρίου Ἑλληνικῆς καὶ Λατινικῆς Ἐπιγραφικῆς (Ἀθῆναι, Ὀκτώβριος 1982).—Πρόεδρος τοῦ Α΄ Τοπικοῦ Συνεδρίου Λακωνικῶν Σπουδῶν (Μολάοι, Μάιος 1982) τῆς Ἑταιρείας Πελοποννησιακῶν Σπουδῶν.

5. Τέλος ὁ κ. **Μανόλης Χατζηδάκης** ἔλαβε μέρος στὴν ἀποστολὴ τῆς Ἀκαδημίας στὰ Κύθηρα γιὰ τὴν παρασκευὴ τοῦ Εὐρετηρίου Βυζαντινῶν Τοιχογραφιῶν τῆς Ἑλλάδος, περὶ τοῦ ὁποῖου θὰ ὁμιλήσω.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας κ. **Γρηγόρης Γκιζέλης** ἔλαβε μέρος σὲ «στρογγύλη τράπεζα» μὲ θέμα τὸν λαϊκὸ πολιτισμὸ στὸ Ρέθυμνο Κρήτης. Ἔκανε ἐπίσης ἀνακοίνωση σὲ Συμπόσιο ποὺ ἔγινε στὴν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία στὸ Κολυμπάρι τῆς Κρήτης. Καθὼς καὶ σὲ «στρογγύλη τράπεζα» μὲ θέμα «Ἐπανάσταση τῶν Συνειδήσεων», ποὺ ὁργανώθηκε ἀπὸ τὴ μητρόπολη Κισσάμου καὶ Σελίνου Κρήτης.

Οἱ κυρίες **Γαλανοῦ, Μονάχου** καὶ **Θέμελη** ἔλαβαν μέρος μὲ ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις στὸ Διεθνὲς Συμπόσιο γιὰ τὴν Ἀρχαία Σοφιστικὴ. Ἡ κυρία Γαλανοῦ ἔλαβε ἐπίσης μέρος μὲ ἀνακοινώσεις στὸ Διεθνὲς Συνέδριο γιὰ τὸν Ἑγέλο, καθὼς καὶ στὴν Ἑβδομάδα Φιλοσοφίας Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Φιλοσοφικῶν Μελετῶν στὴν Καλαμάτα.

Ἡ δ. **Ἑλένη Μπελιᾶ** ἔλαβε μέρος στὸ Α΄ Τοπικὸ Συνέδριο Λακωνικῶν Μελετῶν, καθὼς καὶ στὸ Β΄ Τοπικὸ Συνέδριο Μεσσηνιακῶν Σπουδῶν.

Ὁ ἀπεσπασμένος στὸ Κέντρο Ἑρεῦνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ κ. **Γ. Ντελόπουλος** ἔλαβε μέρος μὲ ἀνακοινώσεις στὸ Γ΄ Ἑλληνοβουλγαρικὸ Συνέδριο, καθὼς καὶ στὸ Γ΄ Σεμινάριο Παιδαγωγῶν Βορειοελλαδικοῦ Χώρου.

Ἐπὶ πλέον πρέπει νὰ μνημονεύσω καὶ τὶς ἀκόλουθες ἀπὸ τὶς πολλὰς καὶ διάφορες δραστηριότητες τῶν Ἀκαδημαϊκῶν, ποὺ εἶναι μία ἐπιλογή, γιατί ὁ χρόνος δὲν μοῦ ἐπιτρέπει νὰ τὶς μνημονεύσω ὅλες.

1. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν κ. **Περικλῆς Θεοχάρης** ἐπισκέφθηκε τὶς Ἀκαδημίες τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας κατόπιν προσκλήσεώς τους μὲ σκοπὸ τὴν ἀμοιβαία ἀνταλλαγὴ γνώμῶν καὶ τὴ διεύρυνση τῆς ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἀνωτέρω Ἀκαδημιῶν.

2. Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σουηδικοῦ ιδρύματος NOBEL, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας ἐπισκέφθηκε τὴ Στοκχόλμη, ὅπου παρευρέθηκε στὴν ἀπονομὴ τῶν ἐφετεινῶν βραβείων NOBEL καὶ ἔλαβε μέρος σὲ σύσκεψη μετὰ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Βασιλικῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν γιὰ τὴν ἔναρξη ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν καὶ τῆς Βασιλικῆς Σουηδικῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν.

Κατόπιν προσκλήσεως τῶν Ἀκαδημιῶν Ἐπιστημῶν τῆς Σοσιαλιστικῆς Δημοκρατίας τῆς Λιθουανίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως ὁ κ. Θεοχάρης ἔδωσε διαλέξεις στὸ Tallinn καὶ τὴ Μόσχα.

Ἐπισκέφθηκε ἐπίσης τὴν Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν τῆς Αἰγύπτου, ὅπου συζήτησε τὸ θέμα τῆς μελλοντικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν δύο Ἀκαδημιῶν καὶ προήδρευσε τοῦ Διεθνoῦς Συνεδρίου ἐπὶ τῶν Πολυμερῶν Οὐσιῶν ποὺ ἔγινε τὸν Αὐγούστο τοῦ 1982 στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὴ διεθνῇ Ἑνωση Θεωρητικῆς καὶ Ἐφαρμοσμένης Χημείας.

Συμμετέσχε μὲ σειρὰ τριῶν ἐπιστημονικῶν ἀνακοινώσεων στὸ 7^ο Διεθνὲς Συνέδριο Πειραματικῆς Ἀναλύσεως τῶν Τάσεων εἰς Χάϊφα Ἰσραήλ.

Ἐπισκέφθηκε καὶ τὶς ἐρευνητικὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Compiègne καὶ τοῦ Κέντρου Ἐρευνῶν τῆς Voreppe τῆς Aluminium de France.

Συμμετέσχε καὶ ἤνοιξε τὸ 18^ο Διεθνὲς Ἀστρονομικὸ Συνέδριο εἰς τὰς Πάτραις.

3. Ὁ ἀκαδημαϊκὸς καὶ πρώην Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. **Κ. Τσάτσος** ὁμίλησε ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν Ξένων Ἑταίρων τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Γαλλίας κατὰ τὸν ἑορτασμὸ τῆς 150^{ης} Ἐπετείου ἀπὸ τὴν ἰδρυσὴ της.

Ὁ κ. Τσάτσος ἐπίσης ἔλαβε ἐνεργὸ μέρος σὲ δύο συνεδριάσεις τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μαρόκου, τῆς ὁποίας εἶναι μέλος.

Τέλος ὁ κ. Τσάτσος ἐπέδωσε τὸ Μετάλλιον Coudenhove - Kalergi στὸν Πρόεδρο τῆς Αὐστριακῆς Ἀκαδημίας Rudolf Kirschläger. Τὸ μετάλλιο αὐτό, μὲ τὸ ὁποῖο πρὸ διετίας εἶχε τιμηθεῖ ὁ ἀκαδημαϊκὸς κ. Τσάτσος, ἀπονέμεται σὲ προσωπικότητες ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὴν ἰδέα τῆς Ἡνωμένης Εὐρώπης.

4. Ὁ κ. **Π. Χάρης** ὁμίλησε γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Ξενόπουλου στὴ Θεσσαλονίκη μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 30 χρόνων ἀπὸ τὸ θάνατό του.

5. Ὁ κ. **Μ. Χατζηδάκης** ὁμίλησε γιὰ τὴ μεταβυζαντινὴ ζωγραφικὴ στὸ Πανεπιστήμιο τῶν Βρυξελλῶν.

6. Ὁ κ. **Γ. Τσατσᾶς** ἔκαμε τρεῖς ἐπιστημονικὰς ἀνακοινώσεις μὲ τοὺς συνεργάτες του περὶ λακτωνῶν.

7. Ὁ κ. **Λ. Μούσουλος** ἐπεράτωσε δύο μεταλλουργικὰ ἐρευνητικὰ προγράμματα ποὺ ἀποβλέπουν στὴν ἀξιοποίηση Ἑλληνικῶν μεταλλευμάτων καὶ ἔκαμε ὁμιλίαν στὴ Σχολὴ Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Παρέσχε ἐπίσης ἐπιστημονικὴ καὶ τεχνικὴ βοήθεια στὸ Μεταλλευτικὸ Βιομηχανικὸ Συγκρότημα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος Κύπρου, καὶ ἔλαβε μέρος σὲ μεγάλο

ἀριθμὸ συναντήσεων μὲ ἐπιστημονικὰ ἐπιτελεῖα σπουδαίων ξένων Τεχνικῶν Οἰκῶν.

8. Ὁ κ. **Κ. Ρωμαῖος** προέβη σὲ διαλέξεις στὸ Ὅμηρειο Πνευματικὸ Κέντρο Χίου, στὴν Πάτρα καὶ τὴ Θεσσαλονίκη γιὰ λαογραφικὰ θέματα.

9. Ὁ κ. **Κ. Τρυπάνης** ἔδωσε σειρὰ 5 διαλέξεων γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ποίηση στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Σικάγου, μία γιὰ τὴ νεώτερη Ἑλληνικὴ Ποίηση στὸ Βρεταννικὸ Συμβούλιο Ἀθηνῶν. Ἐπαρουσίασε ἐπίσης θεατρικὸ ἔργο, «τοὺς Πρόσφυγες 1922», μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς 60^{ης} ἐπετείου ἀπὸ τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς.

10. Ὁ κ. **Ἰωάννης Ξανθάκης** προήδρευσε στὸ 18^ο Παγκόσμιον Ἀστρονομικὸ Συνέδριον ποὺ ἔγινε τὸν Αὐγούστου τοῦ 1982 στὸ Πανεπιστήμιο Πατρῶν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν μὲ συμμετοχὴ 2.700 συνέδρων ἀπὸ 74 χῶρες.

11. Ὁ κ. **Μ. Χατζηδάκης** ὁμίλησε στὴν Κύπρον, κατόπιν προσκλήσεως τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

12. Ὁ κ. **Σπ. Σκαρπαλέζος** προήδρευσε στὸ «Διεθνὲς Συμπόσιον γιὰ τὶς περιφερειακὰς Νευροπάθειες», τὸ ὁποῖο ὁργανώθηκε ἀπὸ τὴν Παγκόσμιαν Ὁργάνωσιν Ὑγείας καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Νευρολογικὴν καὶ Ψυχιατρικὴν Ἑταιρείαν. Ἀκόμη προήδρευσε σὲ συνεδρίασιν στὸ Παγκόσμιον Συνέδριον Νευρομυϊκῶν νόσων στὴ Μασσαλία, καὶ ἦταν Πρόεδρος καὶ τῶν Journées Medicales Franco - Helleniques στὴ Ἀθήνα, καθὼς καὶ στὸ Συνέδριον τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας Ἠλεκτροεγκεφαλογραφίας καὶ Κλινικῆς Νευροφυσιολογίας.

13. Μὲ πρωτοβουλία τῶν ἀκαδημαϊκῶν κ. **Γ. Μυλωνᾶ**, **Π. Ζέπου**, τοῦ ἀειμνήστου συναδέλφου **Ἰ. Σόντη** καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως **Κ. Τρυπάνη** ἰδρύθηκε Ἑταιρεία Ρωμαϊκῶν Σπουδῶν γιὰ τὴν προαγωγὴν καὶ τὴ μελέτη τοῦ Ρωμαϊκοῦ πολιτισμοῦ, θέματος τὸ ὁποῖον ἔχει παραμεληθεῖ τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Τρυπάνης ὁμίλησε στὴν πρώτη συγκέντρωσιν τῆς Ἑταιρείας μὲ θέμα: «Ρώμη καὶ Ρωμαῖοι».

Τὸ ἐκδοτικὸν ἔργο τῆς Ἀκαδημίας παρουσιάζει τὴν ἀκόλουθον εἰκόνα στὸ χρόνο ποὺ πέρασε (δὲν περιλαμβάνω ἐδῶ τὶς ἰδιωτικὰς ἐκδόσεις οὔτε τὶς ἐκδόσεις τῶν Κέντρων). Ἐξεδόθησαν :

1. Στὴ σειρὰ «Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν» ὁ τόμος τοῦ ἔτους 1981.

2. Στὴ σειρὰ «Πραγματεῖαι τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν» ὁ τόμος 47 ποὺ περιλαμβάνει τὴν ἐργασία τοῦ κ. **Δημ. Γεωργακά** μὲ τίτλον «Ἐπανεξέτασις ἐνὸς ἀμφιλεγομένου Ἑλληνοσλαβικοῦ προβλήματος».

Ἐπίσης ὀφείλω νὰ ἀναφέρω δύο νέα μεγάλα ἐρευνητικὰ προγράμματα τὰ ὁποῖα ἀπεφάσισε ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία νὰ ἀναλάβει : Νὰ καταρτίσει τὸ Εὐρετήριον τῶν Βυζαντινῶν τοιχογραφιῶν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖο ἄρχισε μὲ τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν ἐπίβλεψη τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. **Μανόλη Χατζηδάκη**, καὶ τὴν ταύτιση καὶ δημοσίευση ὅλων τῶν Ῥωμαϊκῶν γλυπτῶν τῆς Ἑλλάδος στὴ σειρὰ τοῦ διεθνοῦς Corpus Siglorum Imperii Romani.

Ἄν τώρα στραφοῦμε στὶς δραστηριότητες τῶν Ἐρευνητικῶν Κέντρων τῆς Ἀκαδημίας ἔχω νὰ ἀνακοινώσω τὰ ἀκόλουθα :

1. Ἀπὸ τὸ *Κέντρο τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ* ὅτι προχωρεῖ ἡ ἐκτύπωση τοῦ πρώτου ἡμίτουμου τοῦ Ε' τόμου τοῦ Ἱστορικοῦ Λεξικοῦ. Παράλληλα ἔγινε συμπλήρωση τῶν συντακτικῶν σειρῶν μὲ νέο, πλούσιο ὕλικό. Ἀποδελτιώθηκαν 300.000 περίπου δελτία ἀπὸ χειρόγραφα τοῦ Κέντρου καὶ γλωσσικὰς μελέτες, καὶ ἔγινε ἡ λημματογράφηση πολλῶν χιλιάδων δελτίων ἀπὸ χειρόγραφα ποὺ ἀποδελτιώθηκαν τὴν τελευταία διετία. Παράλληλα προχώρησε καὶ ἡ ἀλφαβητικὴ κατὰταξη μεγάλου ἀριθμοῦ δελτίων καὶ ἡ ἐνταξή τους στὸ συνολικὸ σῶμα τοῦ Ἀρχείου.

Πραγματοποιήθηκαν ἐπίσης 8, 15θήμερες ἀποστολὰς σὲ διάφορα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴ συλλογὴ γλωσσικοῦ ὕλικου, καὶ προστέθηκαν στὸ Κέντρο 25 νέα χειρόγραφα μὲ γλωσσικὸ ἰδιωματικὸ ὕλικό ἀπὸ διάφορες περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπὸ τὴ μελέτῃ καὶ ἀποδελτίωσιν τῶν χειρογράφων τούτων θὰ βοηθηθεῖ καὶ ὁ Γλωσσικὸς Ἀτλας τῆς Ἑλλάδας, ἔργο πρωταρχικῆς ἐθνικῆς σημασίας.

Στὴ βιβλιοθήκῃ τοῦ Κέντρου προσετέθησαν ἀπὸ δωρεῆς 75 τόμοι βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἀνατύπων.

2. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Λαογραφίας ὅτι πλουτίσθηκε μὲ 18 λαογραφικὰ συλλογὰς, μὲ 485 ἡχογραφήσεις μουσικῆς δημοτικῶν τραγουδιῶν καὶ 243 δίσκους.

Ὅτι ἀποδελτιώθηκε ποικίλο λαογραφικὸ ὕλικὸ καὶ δακτυλογραφήθηκε μέγας ἀριθμὸς μοιρολογιῶν γιὰ τὸν Β' τόμο τῶν τραγουδιῶν. Ὅτι κατατάχθηκαν ἀπὸ τοὺς συντάκτες 6.242 δελτία, καὶ τοποθετήθηκαν στὶς οἰκεῖες δελτιοθήκας χιλιάδες ἄλλα. Ὅτι καταγράφηκαν σὲ πεντάγραμμο καὶ μελετήθηκαν μουσικολογικὰ 67 δημῳδοὶς μελωδίαι. Ἐπίσης ὅτι περατώθηκε ἡ ἐκτύπωση τοῦ *Δ' τόμου τῶν Συμμεléκτων τοῦ Ν. Γ. Πολίτου*, καὶ ὁ τόμος μὲ Κυπριακὰ παραμῦθια σὲ γερμανικὴ μετάφραση, καθὼς καὶ τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ 25ου τόμου τῆς Ἑπετηρίδας τοῦ Κέντρου, καθὼς καὶ τοῦ τόμου μὲ λαογραφικὸ ὕλικὸ ἀπὸ τὰ κατάλοιπα τοῦ Γεωργίου Παγκάλου.

Ἡ βιβλιοθήκῃ τοῦ Κέντρου πλουτίσθηκε μὲ 180 δημοσιεύματα καὶ ἀπὸ τὸ ἐπιστημονικὸ προσωπικὸ πραγματοποιήθηκαν ὁκτὼ 15θήμεραι ἀποστολαὶ στὴν ὑπαιθρο γιὰ συλλογὴ καὶ μελέτῃ στοιχείων τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

3. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρεῦνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου Ἑλληνισμοῦ ὅτι οἱ ἀποδελτιώσεις κειμένων καὶ πραγματειῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων πλούτισαν μὲ νέα δελτία τὶς εἰδικὰς δελτιοθήκας τοῦ Κέντρου.

Ὅτι οἱ κατάλογοι περιεχομένων τῶν συλλογῶν τοῦ Κέντρου ἐτέθησαν ἤδη στὴ διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὅτι μεταξὺ τῶν νέων ἀποκτημάτων εἶναι τέσσαρα σπάνια ἐπίσημα ὀθωμανικὰ ἔγγραφα ἀναφερόμενα στὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμό. Ὅτι τὸ φωτογραφικὸ ἀρχεῖο τοῦ Κέντρου, ὅπου ἔχουν ἀποθησαυρισθεῖ, σὲ μικροταινίες (microfilms) καὶ

σὲ φωτογραφίες, χιλιάδες χειρογράφων, ἱστορικῶν ἐγγράφων καὶ σπανίων ἐντύπων, πλουτίσθηκε καὶ πάλιν μὲ νέο ὕλικό, ἀπὸ ἀρχεῖα καὶ βιβλιοθήκες τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὅτι ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις τοῦ Κέντρου προωθήθηκε ἡ ἔκδοση τῆς «Ἐφημερίδος» τῆς Βιέννης τῶν ἐτῶν 1791-97.

Ὅτι τὰ εἰσαχθέντα ἐφέτος (ἀπὸ ἀγορᾶς καὶ ἀπὸ ἀνταλλαγῆς ἢ δωρεᾶς) βιβλία καὶ περιοδικὰ ἀνέρχονται σὲ 187 τόμους. Καὶ ὅτι Ἰνστιτοῦτα Ἑρευνῶν καὶ Πανεπιστήμια, καθὼς καὶ εἰδικοί ἐπιστήμονες, ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀπὸ τὸ Ἐξωτερικό, ἐξυπηρετήθηκαν κατὰ ποικίλους τρόπους στὴν ἔρευνά τους.

4. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρέυνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου ὅτι συνεχίσθηκε ἡ ἐργασία συντάξεως συντόμων περιληπτικῶν σημειωμάτων τοῦ περιεχόμενου τῶν σλαυογλώσσων βιβλίων τὰ ὁποῖα ἔχουν εἰσαχθεῖ στὴ βιβλιοθήκη. Ἐπερατώθηκε ἡ μεταγραφὴ τοῦ σημαντικοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορίας τοῦ δικαίου κώδικος τοῦ συμβολαιογράφου Κερκύρας Πρωτοπαπᾶ Δημητρίου Φαρμάκη (16^{ος} αἰών), καὶ ἔχει ἀρχίσει ἡ μεταγραφὴ τοῦ κώδικος τοῦ συμβολαιογράφου Κερκύρας Ἀρσενίου Σκιαδοπούλου (1554-1556).

Στὴ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου εἰσήχθησαν ἐφέτος 356 τόμοι ἐπιστημονικῶν ἐργασιῶν καὶ ἀνάτυπα μελετῶν. Ἐκ τούτων 164 ὀφείλονται σὲ δωρεὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ Παναγιώτου Ζέπου καὶ 30 ἄλλα προέρχονται ἀπὸ δωρεὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Γεωργίου Μιχαηλίδη-Νουάρου.

5. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρέυνης τῆς Ἱστορίας τοῦ Νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ ὅτι συνεχίσθηκε ἡ μικροφωτογράφησις ἐγγράφων ἀπὸ διάφορα ξένα κρατικὰ ἀρχεῖα ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἑλληνικὴ ἱστορία τοῦ 19^{ου} καὶ τοῦ 20^{ου} αἰώνα.

Ὅτι συνεχίσθηκε ἡ λεπτομερὴς ἀποδελτίωσις τῆς μικροφωτογραφμένης ἀλληλογραφίας τοῦ Foreign Office μὲ τὴ Βρεταννικὴ Πρεσβεΐα καὶ τὰ βρεταννικὰ προξενεῖα στὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ ἔτη 1827-1905.

Συνεχίσθηκε ή έπεξεργασία τών έγγάρφων τά όποια αναφέρονται σέ γεγονότα τής Έλληνικής Έπαναστάσεως και έπίκειται ή έναρξη τής έκτυπώσεως τοῦ Α' τόμου τοῦ ἀρχείου τοῦ Ἰωάννου Κωλέττη.

Ότι προγραμματίσθηκε ἀπό τό Κέντρο νέο δημοσίευμα στή σειρά «Μνημεῖα τής Έλληνικῆς Ἱστορίας»: πού εἶναι ή έκδοση περιγραφικοῦ καταλόγου τών έγγάρφων πού περιέχονται στή σειρά τών γαλλικῶν ἀρχείων «Correspondance Politique - Grèce», ή όποία ἀποτελεῖται ἀπό 134 τόμους και καλύπτει τά ἔτη 1707 - 1895.

Ότι ἀποδελτιώθηκαν και εύρετηριάσθηκαν τά έγγραφα τοῦ ἀρχείου τής Έλληνικῆς Κοινότητος Ἀλεξανδρείας και συνεχίσθηκε ό καταρτισμός ἱστορικῆς βιβλιογραφίας για τό νεώτερο ἑλληνισμό ἀπό τό 1800 και ἔξῃς.

Τέλος κατά τό 1982 ἐτέθη πολύτιμο ἀρχειακό ὕλικό στή διάθεση ἔρευνητῶν πού ἀσχολοῦνται μέ τή σύνταξη διδακτορικῶν διατριβῶν ἢ ἄλλων ἱστορικῶν και φιλολογικῶν μελετῶν.

6. Ἀπό τό Κέντρο Ἐκδόσεως Ἔργων Ἑλλήνων Συγγραφέων ὅτι κατά τό ἔτος 1982 πλουτίσθηκε ή βιβλιοθήκη τους μέ τοὺς τελευταίους τόμους τῶν περιοδικῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τήν Κλασσική φιλολογία και ὅτι παραγγέλθηκαν πολλὰ νέα βιβλία τά όποια παρελήφθησαν και ἀποδελτιώθηκαν. Ἐπὶ πλέον παραγγέλθηκαν 20 μικροταινίες χειρογράφων ἀρχαίων ἑλληνικῶν και βυζαντινῶν κειμένων.

Ἐπίσης ἐπροχώρησε σημαντικά ή ἔργασία για τήν σειρά τῶν ἐκδόσεων ἔργων ἀρχαίων συγγραφέων πού θά συνοδεύονται ἀπό εἰσαγωγή, μετάφραση και ἐρμηνευτικὲς σημειώσεις. Ἦδη ἀρχίζει ή ἐκτύπωση τοῦ πρώτου ἔργου πού εἶναι τό βυζαντινὸ Χρονικὸ τοῦ Ἑφραίμ, και εἶναι ἔτοιμοι οἱ Ὀλυνθιακοὶ λόγοι τοῦ Δημοσθένη και ὁ Εὐθύφρων και ὁ Εὐθύδημος τοῦ Πλάτωνος. Συνολικά ἔχει γίνει ἔως σήμερα ή ἀνάθεση για 24 βασικά ἔργα κλασσικῶν συγγραφέων. Οἱ συντάκτες τοῦ Κέντρου ἀσχολοῦνται μέ τὸν ἔλεγχο τῶν κειμένων τούτων πού παραδίδονται πρὸς ἔκδοσιν και παράλληλα συνεχίζουν τήν παρασκευὴ ἐκδόσεων κειμένων πού ἔχουν οἱ ἴδιοι ἀναλάβει νὰ παρασκευάσουν.

7. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρευνῶν Ἀστρονομίας καὶ Εἰρημοσμένων Μαθηματικῶν ὅτι συνέχισε καὶ κατὰ τὸ 1982 τὰ ἐρευνητικὰ ἐπιστημονικὰ προγράμματά του ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐκπονήθηκε τὸ 1982 ἀριθμὸς πρωτοτύπων ἐργασιῶν ἀπὸ τὸν Ἐπόπτη ἀκαδημαϊκὸ κ. **Ἰ. Ξανθάκη** καὶ τὸ προσωπικὸ τοῦ Κέντρου ποὺ δημοσιεύτηκαν στὰ Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, τὰ Πρακτικὰ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας καὶ σὲ ξένα εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικά.

Στὸ 18^ο Παγκόσμιον Ἀστρονομικὸ Συνέδριον, ποὺ ἔγινε τὸν Αὐγούστου στὸ Πανεπιστήμιον Πατρῶν, ἔλαβαν μέρος, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Ἐπόπτη τοῦ Κέντρου ἀκαδημαϊκὸ κ. **Ἰ. Ξανθάκη**, καὶ οἱ βοηθοὶ τοῦ Κέντρου κ. Θεοδόσης Ζαχαριάδης καὶ Βασίλης Πετρόπουλος μὲ ἀνακοινώσεις.

Τὸ Κέντρο Ἀστρονομίας ἐξυπηρέτησε καὶ ἐφέτος τὶς Ἐθνικὲς Ἐπιτροπὰς ποὺ τελοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἀκαδημίας, δηλαδὴ τὴν Ἐθνικὴ Ἀστρονομικὴ Ἐπιτροπὴ, τὴν Ἐθνικὴ Ἐπιτροπὴ Ἑρευνῶν Διαστήματος καὶ τὴν Ἐθνικὴ Μαθηματικὴ Ἐπιτροπὴ.

8. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἑρευνῆς τῆς Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας ὅτι τὸ 1982 εἰσῆχθησαν 200 νέοι τίτλοι βιβλίων, τευχῶν, ἀνατύπων καὶ περιοδικῶν.

Κατόπιν τῶν παρατηρήσεων τῶν ξένων συνεργατῶν ἀντιμετωπίζεται ἡ ἀναθεώρηση ὁρισμένων προγραμματικῶν ἀρχῶν τοῦ Λεξικοῦ τῶν Προσωκρατικῶν, τοῦ ὁποῦ οὗ ὁ Α' τόμος εἶναι ἕτοιμος. Ἐξάλλου ἡ ραγδαία ἐξέλιξις τῶν ἠλεκτρονικῶν ἐφαρμογῶν καὶ στὴν κλασσικὴ φιλολογία (τράπεζες γλωσσικοῦ ὕλικου, κατάρτιση ἐξαντλητικῶν εὐρετηρίων κ.ἄ.) δημιουργεῖ τὴν υποχρέωσιν ὑπεύθυνης ἐνημερώσεως γιὰ τὶς νέες δυνατότητες καθὼς καὶ γιὰ συγγενικὰ προγράμματα ξένων Ἰδρυμάτων.

Στὶς ἀρχὲς Μαρτίου ἐκυκλοφόρησε ὁ διπλὸς τόμος 10-11 (1980-81) τῆς Ἐπετηρίδος «Φιλοσοφία» (546 σελίδες) ποὺ εἶναι ἀφιερωμένος στὴ μνήμην τοῦ Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐπετηρίδος **Ι. Ν. Θεοδωρακοπούλου**.

Ἐξάλλου, ἡ ἐκτύπωση δύο αὐτοτελῶν ἐκδόσεων τοῦ Κέντρου **A. Szabo - E. Maula, "Εγκλίμα. Untersuchungen zur Frühgeschichte der Griechischen Astronomie...** (254 σελ. καὶ διαγράμματα) καὶ **A. Κελεσί-**

δου - Γαλανοῦ, *Ἡ ἔννοια τῆς σωτηρίας στήν πλατωνική φιλοσοφία* (120 σελ.), ὁλοκληρώθηκε ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου 1982.

Εὐχαρίστως μπορῶ νὰ ἀναγγεῖλω ὅτι τὸ νέο πρόγραμμα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν γιὰ τὴν κριτικὴ ἔκδοση ἔργων Βυζαντινῶν φιλοσόφων στὰ πλαίσια τοῦ Corpus Philosophorum Medii Aevi, ποὺ βρίσκεται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Διεθνοῦς Ἀκαδημαϊκῆς Ἑνώσεως, καὶ τὸ ὁποῖο ἀνήγγειλα πέρισυ, ἐσημείωσε οὐσιαστικὴ πρόοδο καὶ ὑπεγράφη ἡ πρώτη Σύμβαση γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ ἔργου τοῦ Νικολάου Μεθόθης «Ἀνάπτυξις Θεολογικῆς Στοιχειώσεως Πρόκλου Πλατωνικοῦ φιλοσόφου» ἀπὸ τὸν Διδάκτορα Ἀθανάσιο Ἀγγέλου τοῦ Birkbeck College τοῦ Λονδίνου.

Στὸ διαμέρισμα τοῦ κληροδοτήματος Ἑλλης Λαμπρίδη, ὅπου θὰ ἐγκατασταθεῖ ἡ Φιλοσοφικὴ Βιβλιοθήκη Λαμπρίδη, προσαρτημένη στὸ Κέντρο Φιλοσοφίας, ὁλοκληρώθηκαν οἱ βασικὲς ἐργασίες ἀποκαταστάσεως τῶν χώρων.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου καὶ ἡ συντάκτις Α. Κελεσίδου - Γαλανοῦ συνέταξαν πάλιν καὶ κατὰ τὸ 1982 τὰ πρέποντα βιβλιογραφικὰ σημειώματα γιὰ νέα ἑλληνικὰ φιλοσοφικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται στὴ Γαλλικὴ Bibliographie de la Philosophie, τῆς ὁποίας τὸ Κέντρο Φιλοσοφίας τῆς Ἀκαδημίας εἶναι ὁ ἀνταποκριτὴς γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

9. Ὅτι στὸ Κέντρο *Ἑρεῦνης Φυσικῆς τῆς Ἀτμοσφαίρας καὶ Κλιματολογίας* κατὰ τὸ ἔτος 1982 συνεχίσθηκε ἡ μελέτη εἰς διαφόρους τομεῖς ποὺ ἀφοροῦν εἰς τὸ Κλίμα τῆς Ἑλλάδος τόσον κατὰ τὸ παρὸν ὅσον καὶ κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ ἐπροχώρησε σὲ σειρὰ 7 σχετικῶν δημοσιευμάτων καὶ μελετῶν στὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ Κέντρο ἐπίσης συμμετέσχε μὲ ἐπιστημονικὲς ἀνακοινώσεις στὰ Συνέδρια :

1) Joint Meeting of the Royal Meteorological Society and the Hellenic Meteor. Soc., Oxford, England, 1 - 7 September 1982.

2) Europäisches Symposium über Moderne Nutzung der Thermalmineralquellen in Griechenland, Kam. Vourla, 1 - 6 September 1982, καὶ ἐφιλοξένησε ξένους καὶ Ἕλληνες ἐπιστήμονες.

Ἡ Βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου καὶ πάλιν πλουτίσθηκε μὲ νέα βιβλία, μὲ τεύχη περιοδικῶν καὶ μὲ πολλὰς μελέτες ποὺ ἐδόθησαν ὡς δῶρα ἀπὸ Ἑρευνητικὰ Κέντρα καὶ Πανεπιστημιακὰ Ἑργαστήρια τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, εἰς τὰ πλαίσια ἀνταλλαγῆς τῶν Δημοσιευμάτων τοῦ Κέντρου.

10. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης τῆς Ἀρχαιότητος ὅτι κατὰ τὸ 1982 προχώρησε μὲ τὴν ἔρευνα τῆς Μυκηναϊκῆς Θρησκείας καὶ τὶς ἐπιβιώσεις της στὴν ἑλληνικὴ θρησκεία τῶν ἱστορικῶν χρόνων καὶ στὴ σταδιακὴ κατάρτιση ἑνὸς βιβλιογραφικοῦ ἀρχείου γιὰ τὴν Προϊστορικὴ Ἑλλάδα.

Παράλληλα συνεχίσθηκε ἡ παρακολούθηση τῆς βιβλιογραφίας καὶ οἱ παραγγελίες βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ὁ συντάκτης κ. Κ. Μπουραζέλης καταγίνεται μὲ τὴ χάραξη ἑνὸς ἐρευνητικοῦ προγράμματος στὸν ὅρο τῆς Ρωμαϊκῆς Ἱστορίας.

Ὁ κ. Μπουραζέλης ὑπηρέτησε καὶ ὡς γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀκαδημίας γιὰ τὴν Ἱστορία τῆς UNESCO καὶ ἐδημοσίευσε τὴν ἐπεξεργασμένη μορφή τῆς διατριβῆς του μὲ τίτλο : *Das Hellenistische Makedonien und die Agais*.

11. Ἀπὸ τὸ Κέντρο Ἐρεῦνης τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ὅτι μὲ βάση τὸ τυπωμένο ἐρωτηματολόγιο τοῦ Κέντρου συγκεντρώθηκαν πληροφορίες γιὰ τὴ δομὴ καὶ τὴν ὁργάνωση τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας καὶ κοινωνίας ἀπὸ πενήντα μία κοινότητες τῆς Κρήτης.

Ἐχει ἐπίσης συγκεντρωθεῖ τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ ὕλικου γιὰ τὴ σύνταξη μελέτης ποὺ ἀποβλέπει σὲ μία κριτικὴ παρουσίαση τῶν κοινωνιολογικῶν καὶ ἀνθρωπολογικῶν ἐρευνῶν ποὺ ἔχουν γίνεῖ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἀπὸ τὸ 1945 ἕως σήμερα.

Ὁ Ἐπόπτης τοῦ Κέντρου, ἀκαδημαϊκὸς κ. Γρηγ. Κασσιμάτης, προχώρησε σὲ συμφωνία μὲ τὴν UNESCO γιὰ τὴ μερικὴ χρηματοδότηση ἔρευνας, ποὺ θὰ πραγματοποιήσῃ τὸ Κέντρο τὸ 1983, μὲ ἀντικείμενο τὴν καλλιέργεια αἰσθήματος κοινωνικῆς εὐθύνης πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἡλικιωμένους κυρίως ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῶν νέων.

Ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Κέντρου πλουτίσθηκε μὲ 411 τόμους βιβλίων καὶ περιοδικῶν καὶ ὅτι ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου κ. Γρηγ. Γκιζέλης, ἐπελέγη γιὰ μιὰ ἀκόμη τετραετία (1982-1986) ὡς ἀναπληρωτῆς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος στὴ Διεθνῇ Κοινωνιολογικῇ Ἑνώσει.

12. Ἀπὸ τὸ *Γραφεῖο Ἐπιστημονικῶν Ὁρῶν καὶ Νεολογισμῶν* ὅτι συνεργάστηκε στενὰ μὲ τὴ Διεθνῇ Ἑνώσει Ἑνοποιήσεως τῆς Ἐπιστημονικῆς Ὁρολογίας τῆς UNESCO καὶ ἐτοίμασε μὲ τὴ συνεργασία Ἀκαδημαϊκῶν καὶ Καθηγητῶν τῶν Φιλοσοφικῶν Σχολῶν τῶν Ἑλληνικῶν, τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου καὶ τῆς Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς τὴν ἑλληνικὴ ὁρολογία Χημείας, Ἑδαφολογίας, Ἑδαφομηχανικῆς καὶ Γλωσσολογίας. Συνεργάστηκε ἐπίσης μὲ τὸ ἀντίστοιχο Γραφεῖο Ὁρολογίας τῆς Ε.Ο.Κ. στὸ Λουξεμβούργο, πὺν ἐδώρισε στὸ Κέντρο σειρὰ πολυτίμων δημοσιευμάτων. Στὸ Γραφεῖο Ὁρολογίας τῆς Ἀκαδημίας συγκροτεῖται ὁ πρῶτος πυρήνας νεολογισμῶν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας πὺν θὰ δημοσιεύεται τμηματικὰ καὶ κατὰ ἐπιστῆμες.

13. Τέλος ἀναφερόμενος στὴν *Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἀκαδημίας*, ὅτι συνεχίστηκε καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1982 ὁ δελτιοκατάλογος τῶν ἐπὶ μέρους βιβλιοθηκῶν πὺν προέρχονται ἀπὸ δωρεές καὶ ἀγορές, καὶ ὅτι ἐτοιμάστηκαν καὶ στάλθηκαν στὸν προορισμὸ τους τρεῖς (3) ἀποστολές βιβλίων στὶς ἐπαρχιακὲς βιβλιοθηκὲς τῆς Ἀρκαδίας, Μεσσηνίας καὶ Ζακύνθου.

Οἱ φιλόλογοι ὑπάλληλοι τῆς Βιβλιοθήκης ἔλαβαν μέρος στὸ Πανελλήνιο Συνέδριο Βιβλιοθηκαρίων, πὺν ἔγινε στὶς 10 καὶ 11 Δεκεμβρίου 1982 στὸ ἀμφιθέατρο τοῦ Institut Français τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἶχαν οὐσιαστικὴ συμμετοχὴ στὰ θέματα πὺν ἀπασχόλησαν τοὺς συνέδρους.

Προτοῦ ἔλθω στὶς διακρίσεις πὺν θὰ ἀπονείμει ἐφέτος ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ νὰ τις ἀναφέρω κατὰ σειρὰν καὶ κατ' ἀξίαν. Εἶναι ἔξη: Πρώτη εἶναι τὸ Χρυσὸ Μετάλλιο. Δεύτερη τὸ Ἀργυρὸ Μετάλλιο. Τρίτη τὸ Χαλκὸ Μετάλλιο. Τέταρτη τὸ Βραβεῖο. Πέμπτη ὁ Ἑπαινος καὶ ἕκτη ἡ Εὐφημος μνεία. Καὶ τώρα προχωρῶ στὶς ἐπὶ μέρους διακρίσεις.

Λ) Μετὰ γνώμη τῆς *Τάξεως τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. *Βραβεῖο τῆς δωρεᾶς Ἐμμανουὴλ Μπενάκη* συνοδευόμενο ἀπὸ χρηματικὸ ἔπαθλο 200.000 δραχμῶν στὸν ἐπιστήμονα γεωπόνου κ. **Νικόλαο Ψυλλάκη**.

Ὁ κ. Ψυλλάκης ἔχει ἐκπαιδευθεῖ στὴν Ἰταλία καὶ Ἰσπανία σὲ θέματα ἐλαιοδομίας καὶ ἐλαιοτεχνίας καὶ μετεκπαιδευθεῖ σὲ θέματα ἐσπεριδοειδῶν καὶ ὑποτροπικῶν στὸ Ἰσραήλ, Γαλλία καὶ Ἀμερικὴ ὑπηρετεῖ ἀπὸ τὸ 1954 ὡς ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Ὅταν ἐπέστρεψε ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ἱδρυσε καὶ ὀργάνωσε τὸν Ὑποσταθμὸν Ἑλαίας Κερκύρας καὶ Χανίων, ποὺ ἐξελίχθηκε σὲ Ἰνστιτοῦτο καὶ Κέντρο Γεωργικῆς Ἐρευνας τῆς Χώρας.

Ὁ βραβευόμενος ἔχει δημοσιεύσει πολλὰ μελετήματα καὶ ἔχει ὀργανώσει σειρὰ διεθνῶν συνεδρίων καὶ ἀναπτύξει στενὴ συνεργασία μὲ ξένα Πανεπιστήμια. Ἀπὸ 15ετίας συμμετέχει στὸ Διεθνὲς Συμβούλιο Ἑλαιολάδου καὶ εἶναι μέλος καὶ Πρόεδρος ξένων Τεχνικῶν Ἐπιτροπῶν γιὰ τὴ βελτίωση τῆς ἐλαιοκομικῆς.

Ἀποτελέσματα τῶν προσπαθειῶν τοῦ ἐρευνητικοῦ Κέντρου Κρήτης, τὸ ὁποῖο αὐτὸς ἱδρυσε, εἶναι ὅτι μετεκπαιδεύονται σήμερα ἐκεῖ καὶ γεωπόνοι ἀπὸ ξένες χῶρες.

2. *Βραβεῖο στὸν ἀντιστράτηγο κ. Ἀθανάσιο Γεραμάνη* γιὰ τὸ ἔργο του μὲ τίτλο *Πολεμικὴ Ἱστορία τῆς Νεώτερης Ἑλλάδος*.

Τὸ ἔργο ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ τόμους οἱ ὁποῖοι καλύπτουν ὅλους τοὺς πολέμους τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ 1897 ἕως τὸ 1941. Τὰ πολεμικὰ γεγονότα μὲ τὰ ὁποῖα καταγίνεται ὁ συγγραφεὺς παρουσιάζονται πλήρως καὶ συνοδεύονται ἀπὸ ἀντίγραφα τῶν ἐπισήμων χαρτῶν καὶ ἀπὸ πλούσια βιβλιογραφία. Παραθέτει ἐπίσης ὁ Ἀντιστράτηγος Γεραμάνης ἀπόψεις τακτικῆς καὶ κρίσεις ποὺ βοηθοῦν στὴν ὀρθὴ κατανόηση τῶν πραγμάτων.

3. *Βραβεῖο στὸν ἀρχιπλοίαρχο Π. Ν. κ. Μάρκο - Μάριο Σίμψα* γιὰ τὸ τετράτομο ἔργο του μὲ τίτλο *Τὸ Ναυτικὸ στὴν Ἱστορία τῶν Ἑλλήνων*.

Τὸ σύγγραμμα τοῦ ἀρχιπλοιάρχου Σίμψα ἀρχίζει ἀπὸ τὴν κατασκευὴ τῶν πρώτων πλωτῶν μέσων καὶ προχωρεῖ στὸ ναυτικὸ ποὺ κινεῖται μὲ κουπιὰ καὶ ἱστία. Ἐξετάζει τοὺς ναυτικούς κανόνες ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ὥς τὸ 1830, καὶ τὸ σηματολόγιο τῶν Ἑλληνικῶν πλοίων στὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Περιγράφει ἐπίσης καὶ ἐξηγεῖ τοὺς διαφόρους τύπους πλοίων ποὺ χρησιμοποιήθηκαν στὴ διαδρομὴ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτικῆς ἱστορίας, καὶ ἐκθέτει καὶ κρίνει τὶς πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

4. *Ἐπαινο* στὸ φυσιολατρικὸ σωματεῖο **Οἱ φίλοι τῆς Πάρνηθος** γιὰ τὴ συμβολή του στὴ διάσωση καὶ προστασία τοῦ πρασίνου.

Τὸ σωματεῖο τοῦτο ἀπερρύπανε καὶ ἐξωράϊσε περιοχὴ 2.800 στρεμμάτων γύρω ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖο Ξενία Πάρνηθος, ἄνοιξε δρόμους, ἐτοποθέτησε πινακίδες, διαμόρφωσε πάρκινγκ γιὰ αὐτοκίνητα, ἱδρυσε δασικὸ φυτώριο γιὰ τὴν παραγωγὴ φυλλοβόλων δένδρων καὶ ἐπλούτισε τὴν περιοχὴ μὲ ὀρεινὲς πέρδικες καὶ σκιούρους.

Β) Μετὰ πρόταση τῆς *Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. *Ἀργυρὸ Μετάλλιο* στὸ Φιλολογικὸ Σύλλογο Χανίων **Ὁ Χρυσόστομος** γιὰ τὴ συμπλήρωση 83 χρόνων κοινωφελοῦς δράσεως.

Ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Ὁ Χρυσόστομος» εἶναι τὸ ἀρχαιότερο πολιτιστικὸ σωματεῖο τῆς Κρήτης. Ἰδρύθηκε τὸ 1899 καὶ εἶχε ὡς τακτικὰ μέλη ἐξόχους ἄνδρες, ὅπως τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο, τὸν Κωνσταντῖνο Μάνο καὶ τὸν Μανοῦσο Κούνδουρο (τὴν τριανδρία τοῦ Θερίσου), τὸν Ἀριστείδη Κριάρη, τὸν Φαίδωνα Κουκουλέ, καὶ ἄλλους καθηγητὲς Πανεπιστημίου καὶ πολλοὺς ἐπιφανεῖς Κρητικούς.

Ὁ σύλλογος στὴ μακριὰ καὶ πολὺπλευρὴ ζωὴ του ἔχει ὀργανώσει νυκτερινὴ σχολή, Κυριακάτικο Σχολεῖο, Μουσικὸ Τμῆμα, βιβλιοθήκη μὲ 16.000 τόμους, γυμναστήριο, διαλέξεις, ἐκθέσεις, ἐθνικοὺς ἐορτασμούς, καὶ ἔχει ἰδιόκτητο ὠραῖο κτήριο μὲ αἴθουσα διαλέξεων, ὅπου καὶ θεατρικὲς παραστάσεις δίδονται. Παράλληλα ἔχει ἀναπτύξει στὸ παρελ-

θὸν καὶ σημαντικὴ ἐθνικὴ δραστηριότητα βοηθώντας οἰκογένειες ἐπιστράτων καὶ συγκεντρώνοντας εἴδη διάφορα γιὰ τὸ μέτωπο κατὰ τὰ χρόνια τῶν πολέμων.

Ἐξακολουθεῖ τὴν πορεία του καὶ σήμερα ἀκμαῖος παρακολουθώντας καὶ προβάλλοντας τὰ σπουδαιότερα ἐπιτεύγματα τῆς Ἑλληνικῆς λογοτεχνίας, τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῆς φιλολογίας.

2. Ἀργυρὸ Μετάλλιο συνοδευόμενο ἀπὸ 500.000 δραχμὲς στὴ **Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία** γιὰ τὴ συμπλήρωση ἑκατὸ περίπου χρόνων προσφορᾶς.

Ἡ «Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία», ποὺ ἔχει ἔδρα τὴν Ἀθήνα, ἰδρύθηκε τὸ 1884 ἀπὸ ἐξέχοντες πολῖτες μὲ τὸ σκοπὸ, κατὰ τὸν κανονισμό της, «νὰ περισυναγάγῃ καὶ διαφυλάξῃ τὰ ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀλλοχοῦ ἔτι λείψανα τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιότητος, ὧν ἡ διάσωσης καὶ ἡ μελέτη συμβάλλουσι πρὸς διαφώτισιν τῆς πατρῴας ἡμῶν ἱστορίας καὶ τέχνης». Ἡ Ἑταιρεία γιὰ ἑκατὸ περίπου χρόνια ἐξεπλήρωσε μὲ τρόπο ἄξιο καὶ θαυμαστὸ τὸ σκοπὸ της καὶ προῖόν τῶν προσπαθειῶν της ἦταν ἡ διαμόρφωση τοῦ πρώτου πυρήνα τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν. Ἐξάλλου ἔχει σημαντικὴ συλλογὴ χειρογράφων κωδίκων, πλούσια βιβλιοθήκη καὶ ἐκδίδει τὸ *Δελτίο* τῆς Ἑταιρείας, ὅπου ἔχουν καταγραφεῖ μνημεῖα καὶ φορητὰ ἔργα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὶς ἐκτὸς τῆς σημερινῆς Ἑλλάδος περιοχὰς τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, καὶ ὅπου ἔχουν δημοσιευθεῖ σημαντικὲς μελέτες Ἑλλήνων καὶ ξένων ἐπιστημόνων.

3. Ἀργυρὸ Μετάλλιο στὸν σκηνογράφο **Κλεόβουλο Κλώνη** γιὰ πενήντα χρόνων προσφορὰ στὸ Ἐθνικὸ Θέατρο.

Ὁ Κλεόβουλος Κλώνης γεννήθηκε στὴν Κούταλη τῆς Προποντίδας καὶ ἐσπούδασε Φιλολογία στὸ Πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν παρακολουθώντας ταυτόχρονα καὶ μαθήματα σχεδίου καὶ διακοσμητικῶν τεχνῶν στὸ Πολυτεχνεῖο. Ἀπὸ τὸ 1928 ἐπιδόθηκε στὴ θεατρικὴ σκηνογραφία καὶ ἐβοήθησε στὴν καλλιτεχνικὴ ἀνύψωσή της στὴν Ἑλλάδα. Ἔχει φιλοτεχνήσει περισσότερες ἀπὸ χίλιες σκηνογραφίες σὲ ἔργα κλασσικά,

νεοελληνικά καθὼς καὶ τοῦ σύγχρονου εὐρωπαϊκοῦ ρεπερτορίου, τραγωδίες καὶ κωμωδίες. Συνέβαλε μάλιστα καὶ πολὺ στὴν ἀναβίωση τῆς ἀρχαίας τραγωδίας στὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν καθιέρωση τῶν φεστιβάλ Ἐπιδάουρου καὶ Ἀθηνῶν, καθὼς καὶ τῶν παραστάσεων τῆς Δωδώνης καὶ τῶν Φιλίππων.

Παράλληλα μὲ τὸ Ἐθνικὸ Θέατρο ὁ κ. Κλώνης συνεργάσθηκε καὶ μὲ τὴ Λυρική Σκηνή καὶ τὸ Κρατικὸ Θέατρο Βορείου Ἑλλάδος καὶ ἔλαβε μέρος σὲ μεγάλες θεατρικὲς περιοδεῖες στὸ ἐξωτερικόν, ὅπου καὶ ὁ ξένος τύπος ἐπαίνεσε τὸ ἔργο του. Τέλος εἰδικὴ ἔκδοση τοῦ Studio τοῦ Λονδίνου τὸν συγκατέλεξε μεταξὺ τῶν δεκατεσσάρων μεγάλων σκηνογράφων τοῦ κόσμου καὶ ἔχει τιμηθεῖ καὶ μὲ τὸν «Σταυρὸ τῆς Ἀξίας» τῆς Γερμανίας, μὲ τὸ Μετάλλιο τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, τὸ Παράσημο Ἀξίας τοῦ Γεωργίου Α' καὶ τὸ Παράσημο Διακεκριμένων Πράξεων τῆς Δανίας.

4. *Ἀργυρὸ Μετάλλιο* στὸν Καθηγητὴ τῆς Ἀρχαιολογίας κ. **Νικόλαο Πλάτωνα** γιὰ τὴ μακριὰ καὶ λαμπρὴ ἐπιστημονικὴ του δράση.

Ὁ κ. Πλάτων γεννήθηκε τὸ 1909 στὴν Κεφαλληνία καὶ ἐσπούδασε στὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν καὶ ἔπειτα στὴ Σορβόνη (στὴν Ecole des Hautes Etudes Pratiques, Institut d'Archaeologie) καὶ τὴν Ecole du Louvre. Ἀπὸ τὸ 1930 ἐσταδιοδρόμησε στὸν Ἀρχαιολογικὸν Κλάδον τοῦ Κράτους καὶ ἔφθασε στὴ θέση τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Ἀρχαιοτήτων Κρήτης τὸ 1945. Τὸν ἴδιον χρόνον ἔγινε διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Διευθυντὴς τῆς Ἀκροπόλεως καὶ Ἐπιθεωρητὴς τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνασκαφῆς τῆς Ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν, καὶ συγχρόνως διηύθυνε ἐπιτυχῶς τὴν ἀνασκαφὴν μέρους τῆς Καδμεΐας τῶν Θηβῶν, ἣ ὁποία ἀπέδωσε σπουδαιότατα εὐρήματα.

Δίπλα σ' αὐτά, οἱ ἀνασκαφές του στὴν Κρήτη εἶναι πολυάριθμες καὶ πρωτοποριακές, καὶ ἔτυχαν παγκόσμιας ἀναγνωρίσεως καὶ ἐπαίνου.

Παράλληλα μὲ τὶς ἀνασκαφικὰς του δραστηριότητες ὁ καθηγητὴς Πλάτων ἐπιδόθηκε καὶ στὴ διοργάνωση Μουσείων καὶ συλλογῶν ποὺ τὰ ἔκαμε πρότυπα στὸ εἶδος τους, καθὼς καὶ σὲ μεγάλο ἔργο συγγρα-

φικό πού περιλαμβάνει ἑκατὸ περίπου μονογραφίες καὶ μελετήματα σχετικὰ μὲ θέματα τῆς μινωικῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχαιολογίας. Ἐξέχουσα θέση στὰ δημοσιεύματά του κατέχει τὸ δίτομο ἔργο *La Civilization Egéenne* πού περιέχει πλήρη εἰκόνα τῆς πολιτιστικῆς πορείας καὶ τῆς συμβολῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους στὴν ἐξέλιξη τῆς ἀνθρωπότητας. Πρέπει ἐπίσης νὰ μνημονεύσω καὶ τὴ δράση τοῦ κ. Πλάτωνος ὡς Πανεπιστημιακοῦ διδασκάλου πού κατήρτισε πολλοὺς νέους ἐπιστήμονες καὶ ἐρευνητές, οἱ ὁποῖοι συμβάλλουν σήμερα στὸ ἔργο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἐξάλλου ἔλαβε μέρος καὶ σὲ πολλὰ διεθνῇ συνέδρια, ὑπηρέτησε ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀκροπόλεως καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξε μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας καθὼς καὶ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου.

Τὸ μεγάλο καὶ πολύπλευρο ἔργο τοῦ καθηγητοῦ Νικολάου Πλάτωνος ἔχει διεθνῶς ἀναγνωρισθεῖ καὶ τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα.

5. *Χαλκὸ Μετάλλιο* στὴν κυρία **Ραλλοῦ Μάνου**, ιδρύτρια τοῦ «Ἑλληνικοῦ Χοροδράματος» γιὰ τὴ συμπλήρωση 32 χρόνων καλλιτεχνικῆς καὶ χορογραφικῆς προσφορᾶς στὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἐξωτερικό.

Ἡ κυρία Ραλλοῦ Μάνου ἐσπούδασε ἀρχικὰ στὴ Σχολὴ τῆς Κούλας Πράτσια καὶ ἀργότερα στὸ Παρίσι, τὸ Μόναχο καὶ τὴ Νέα Ὑόρκη.

Ἐδίδαξε σὲ πολλὲς σχολὲς καὶ ἴδρυσε τὸ 1941 τὴ «Σχολὴ Ραλλοῦ Μάνου» γιὰ ἐρασιτέχνες, καὶ τὸ 1951 ἀνεγνωρισμένη ἀπὸ τὸ Κράτος σχολὴ γιὰ ἐπαγγελματίες χορευτὲς καὶ δασκάλους τοῦ κλασσικοῦ μπαλλέτου καὶ τοῦ σύγχρονου χοροῦ. Τὸν ἴδιο χρόνο ἴδρυσε καὶ τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα», ὄργανισμὸ μὴ κερδοσκοπικό, μὲ σκοπὸ τὴν καλλιέργεια τῆς τέχνης τοῦ χοροῦ στὴν Ἑλλάδα ἐμπνεομένης ἀπὸ ἀρχαῖα καὶ νέα ἑλληνικὰ θέματα.

Πολλὲς καὶ ἐπιτυχημένες εἶναι οἱ χορογραφίες τῆς Κυρίας Μάνου, γιὰ μπαλλέτα καὶ γιὰ τὸ ἀρχαῖο δράμα, καὶ πολλὲς εἶναι οἱ παραστάσεις τὶς ὁποῖες ἔδωσε τόσο στὸ ἐσωτερικὸ ὅσο καὶ στὸ ἐξωτερικὸ μὲ μεγάλη ἐπιτυχία καθὼς καὶ στὴν τηλεόραση. Ἐξέδωσε ἐπίσης καὶ βιβλίον γιὰ τὴν

δραστηριότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Χοροδράματος καὶ ἐβοήθησε καὶ προέβαλε πολλοὺς νέους.

6. *Χαλκὸ Μετάλλιο* στὸν κ. **Νικόλαο Παπαχατζῆ** γιὰ τὴν πεντάτομη ἔκδοση τοῦ Πausανίου — *Ἑλλάδος Περιήγησις*, γιὰ τὴν ὁποία ἐργάστηκε μόνος πολλὰ χρόνια μὲ ἐπιστημονικὴ εὐσυνειδησία καὶ ἀνιδιοτέλεια.

Ἡ ἔκδοση αὐτὴ τοῦ Πausανίου, τοῦ περιηγητῆ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀντωνίωνων, ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τίς σημαντικότερες ἀρχαιολογικὰς δημοσιεύσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν στὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἀρχαῖο κείμενο ἀποκατεστημένο σὲ πολλὰ σημεῖα, δημοσιεύεται κριτικὰ καὶ συνοδεύεται ἀπὸ νεοελληνικὴ μετάφραση, ἱστορικὴ καὶ ἀρχαιολογικὴ εἰσαγωγὴ γιὰ κάθε περιοχὴ, καὶ ἱστορικό, ἀρχαιολογικὸ καὶ μυθολογικὸ ὑπομνηματισμὸ. Τὴν ἔκδοση συμπληρώνουν πολυάριθμες φωτογραφίες, γεωγραφικοὶ χάρτες, σχέδια ἀποκαταστάσεων καὶ ἄλλα.

7. Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖο Γεωργίου Π. Οἰκονόμου* ἐξ 150.000 δραχμῶν στὸ βιβλίον τῆς κυρίας **Πολύμνιας Ἀθανασιάδη-Fowden** μὲ τίτλον *Julian and Hellenism as Intellectual Biography*.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἐξετάζει τὴν προσωπικότητα καὶ τὴ δράση τοῦ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου ποὺ συνεδύαζε τὴν Ἀρχαία Ἑλληνικὴ φιλοσοφικὴ συγκρότηση μὲ τὸ Χριστιανικὸ ἀσκητικὸ πνεῦμα, τὰ ἰδανικά τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Παιδείας μὲ τὴν πίστη στὴ Ρωμαϊκὴ στρατιωτικὴ δύναμη. Στὸ βιβλίον αὐτὸ τὸ πάθος τοῦ Ἰουλιανοῦ γιὰ τὰ ἀρχαῖα γράμματα καὶ τὴν ἀρχαία θρησκεία περιγράφεται μὲ δεξιότητα καὶ πληρότητα, καὶ χρησιμοποιοῦνται μὲ πνεῦμα κριτικὸ οἱ ἀρχαῖες πηγὲς ὥστε νὰ διακρίνεται ὁ ἔπειτα Χριστιανικὸς μῦθος τοῦ «ἀποστάτου», συμβόλου κάθε κακίας, ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ ἀλήθεια.

8. Τὸ ἐξ 100.000 δραχμῶν προκηρυχθὲν *Βραβεῖο Γεωργίου Θ. Φωτεινοῦ* γιὰ τὴ βράβευση τοῦ καλύτερου συμφωνικοῦ ἔργου γιὰ μεγάλη ὀρχήστρα μὲ ἢ χωρὶς χορωδία καὶ σολίστ, 25 τουλάχιστον πρώτων λεπτῶν» στὸν κ. **Δίωνα Ἀρύβα Ἀττικό**.

Τὸ ἔργο τοῦτο ποὺ τὸ χαρακτηρίζει ὁ ἴδιος ὁ συνθέτης ὡς «Σικελιάνειο Κύκλο: συμφωνικὰ σονέτα», εἶναι γιὰ φωνὴ καὶ ὀρχήστρα ἐμπνευσμένο ἀπὸ ἐπτὰ ποιήματα τοῦ Σικελιανοῦ, καὶ εἶναι μιὰ ἔντονη συμφωνικὴ παρουσία μὲ βάση τοὺς στίχους τοῦ ποιητῆ, καὶ ὄχι μιὰ ἀπλὴ μουσικὴ συνοδεία τους.

9. Τὸ *Βραβεῖο Εἰρήνης Καλκάνη*, 80.000 δραχμῶν, στὸν κ. **Μῆτσο Λυγίζο** γιὰ τὰ θεατρολογικὰ του συγγράμματα καὶ γιὰ τὴν 40χρονη θεατρικὴ του προσφορά.

Γνωστὸς σκηνοθέτης, ἡθοποιός, ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος ὁ κ. Μῆτσος Λυγίζος, ἔγραψε δίτομο ἔργο, σημαντικὸ στὴν ἑλληνικὴ θεατρολογία ποὺ χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς γιὰ τὰ θεατρικὰ ζητήματα. Πιστεύοντας ὅτι τὸ θέατρο εἶναι «τὸ μεγάλο σχολεῖο τοῦ λαοῦ», ἐκλαϊκεύει πολλὰ ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ πραγματεύεται, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ θυσιάζει τὴν οὐσίαν τῶν θεατρικῶν προβλημάτων· εἰς πολλὰ κεφάλαια δὲν πληροφορεῖ μόνο ἀλλὰ καὶ ἐρευνᾷ. Παράλληλα μὲ αὐτὴ τὴ θεατρικὴ ἔρευνα, ὁ κ. Λυγίζος ἔχει προσφέρει καὶ δόκιμη λογοτεχνικὴ καὶ κριτικὴ ἐργασία.

10. Ἀπονέμεται οἴκοθεν εἰς τὸν 14χρονο διεθνoῦς φήμης πιανίστα **Δημήτρη Σγοῦρο** τὸ ἐκ 50.000 δραχμῶν προκηρυχθὲν *Βραβεῖο Σπύρου Μοτσερίνου*, ποὺ δίδεται σὲ διαπρέποντα Ἑλληνα μουσικὸ ἐκτελεστή ἀπὸ τοὺς νεώτερους.

Ὁ Δημήτρης Σγοῦρος, εἶναι, ὅπως γνωρίζετε, μουσικὸ φαινόμενο ποὺ τιμᾷ τὴν Ἑλλάδα διεθνῶς, ἂν καὶ μόλις πρὸ δύο μηνῶν συνεπλήρωσε τὰ δεκατρία του χρόνια. Συγκέντρωσε παντοῦ πρῶτα βραβεῖα καὶ μεταξύ τους τὸ πρῶτο βραβεῖο τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν γιὰ τὶς μεγάλες δημόσιες ἐμφανίσεις του μὲ διάσημους διευθυντὲς ὀρχήστρας, ὅπως ἐκείνη ποὺ ἔγινε τελευταίως μὲ τὸν Ροστροπόβιτς καὶ 4.000 ἀκροατὲς στὴν Νέα Ὑόρκη, γιὰ τὴν ὁποία γράφτηκαν ἐνθουσιώδεις κριτικές.

11. Τὸ προκηρυχθὲν *Βραβεῖον ἐκ 40.000 δραχμῶν τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἐκατονταετηρίδος Ἑνώσεως τῆς Ἑπτανήσου* στὴν Κυρία **Χρύσα Μαλτέζου** γιὰ τὴν ταξινόμηση καὶ ἔρευνα τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κυθήρων καὶ τὶς συναφεῖς ἐκδόσεις της.

Ἡ Κυρία Χρύσα Μαλτέζου, διευθύντρια τοῦ Κέντρου Βυζαντινῶν Ἑρευνῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰδρύματος Ἑρευνῶν — ἔχει ψηφισθεῖ καὶ ὡς Καθηγήτρια τοῦ Πανεπιστημίου Κρήτης — διακριθῆκε γιὰ τὴν ἐρευνητικὴ καὶ συγγραφικὴ δραστηριότητά της, ιδίως στὸν χῶρο τῆς σπουδῆς τῆς Φραγκοκρατούμενης Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ πέραν ἀπὸ αὐτήν. Κατέγινε μὲ ζῆλο στὴν ἀναγέννηση, τὴν ταξινόμηση καὶ τὴν ἔρευνα τοῦ Ἱστορικοῦ Ἀρχείου Κυθήρων, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐδημοσίευσε δέκα πρωτότυπες ἐργασίες, μερικὲς ἀπὸ τὶς ὁποῖες εἶναι γραμμένες σὲ ξένες γλῶσσες.

12. *Βραβεῖο* στὴν πόλιν τοῦ **Λεωνιδίου Κυνουρίας** γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτήρα τοῦ οἰκισμοῦ της.

Πολλοὶ κάτοικοι τοῦ Λεωνιδίου ἐξεπατρίζοντο ἀπὸ τὸν περασμένο αἰῶνα στὴν Αἴγυπτο, τὴ Ρουμανία καὶ κυρίως στὴν Κωνσταντινούπολη, ὅπου καὶ εἶχαν ἀποσπάσει ἀπὸ τὸ Τουρκικὸ κράτος τὸ προνόμιον τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς διαθέσεως τοῦ βουτύρου. Τὰ κέρδη τῶν διοχέτευαν στὴν πατρίδα τους, καὶ ἔτσι ἡ κωμόπολις τοῦ Λεωνιδίου πλουτίστηκε μὲ σημαντικὰ συγκροτήματα παραδοσιακῶν οἰκισμῶν. Αὐτὰ διατηρήθηκαν μὲ ἀξιοθαύμαστη στοργή, καὶ σὲ τοῦτο συνετέλεσε πολὺ ὁ ἰατρὸς Στυλιανὸς Μερικάκης, ποὺ ἦταν Δήμαρχος Λεωνιδίου γιὰ 20 χρόνια, καὶ ποὺ κατόρθωσε νὰ χαρακτηρισθεῖ ἡ Κυνουρικὴ πρωτεύουσα οἰκισμὸς παραδοσιακός.

13. *Βραβεῖο* σὲ κάθε μία ἀπὸ τὶς τέσσαρες ἐπίσημες «**Φιλαρμονικὲς Σχολὲς τῶν Ἰονίων Νήσων**», δηλ. τῶν πόλεων τῆς **Κερκύρας**, τοῦ **Ἀργοστολίου** καὶ **Ληξουρίου** τῆς Κεφαλληνίας, καὶ τῆς **Ζακύνθου** γιὰ τὴν μακρὰ καὶ λαμπρὰ καλλιτεχνικὴ καὶ παιδευτικὴ τους δραστηριότητα.

Ὁ θεσμὸς τῶν «Φιλαρμονικῶν» ἐγενικεύθηκε στὴν Ἑπτάνησο στὰ πρῶτα χρόνια τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς, καὶ μέχρι τῆς δεύτερης δεκαετίας τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος μετεκαλοῦντο ἀπὸ τὴν Ἰταλία καὶ ἐδίδασκαν ἐκεῖ Ἴταλοι μαέστροι. Μεγάλα ὀνόματα τῆς Ἑλληνικῆς μουσικῆς ζωῆς, ὅπως τοῦ Νικολάου Μάντζαρου, τοῦ συνθέτη τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου, τοῦ Διονυσίου Λαυράγκα ἢ τοῦ Παύλου Καρρέρη συνδέονται μὲ τὶς φιλαρμονικὲς τῶν Ἰονίων νήσων.

14. *Βραβεῖο* στὸν Ἰταλὸ χαλκοχύτε κ. **Bruno Bearzi** γιὰ τὴ μεγάλη του προσφορὰ στὴ σύγχρονη Ἑλληνικὴ γλυπτική.

Ὁ κ. Bruno Bearzi εἶναι καλλιτεχνικὸς σύμβουλος τῶν μουσείων Uffizzi καὶ Bargello τῆς Φλωρεντίας, ἐμπειρογνώμων τοῦ Ἰταλικοῦ κράτους καὶ αὐθεντία στὴν τέχνη τοῦ χαλκοχύτε. Ἐδίδαξε δωρεὰν στὴν Ἑλληνικὴ Ἀνώτατη Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν, προσφορὰ πὺν χαρακτηρίσει σὰν «ἐλάχιστη ἀνταπόδοση» στὴ χώρα πού, ὅπως ἔλεγε, εἶχε διδάξει σὶς ἄλλες χώρες τοῦ κόσμου τὴν τέχνη τοῦ χαλκοχύτε. Ἐδίδαξε ἐπίσης Ἑλληνες ὑποτρόφους στὸ χυτήριό του στὴ Φλωρεντία, οἱ ὁποῖοι καὶ μετέφεραν τὴν τέχνη αὐτὴ στὴν Ἑλλάδα. Ὁ κ. Bearzi ὀργάνωσε καὶ τὸ καλλιτεχνικὸ χυτήριο τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

15. *Βραβεῖο* στὸ βιβλίο τοῦ κ. **Μαρίνου Καλλιγᾶ Νικόλαος Γύζης** (ἡ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του).

Ὁ ἱστορικὸς τῆς Τέχνης κ. Μαρίνος Καλλιγᾶς, στὸν ὁποῖο ὀφείλεται ἡ ἀνασύστασις, ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ ἀνέγερσις τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης, στὸ βιβλίο αὐτὸ προσεγγίζει τὸν ἄνθρωπο Γύζη καὶ ἀναδεικνύει τὸ ἔργο του. Ἀναλύει τὴν τεχνοτροπία τοῦ καλλιτέχνη πὺν ἀκολούθησε τὴν καλαισθησία τῆς ἐποχῆς, ὅπως ἐκδηλωνόταν τότε στὸ Μόναχο, καὶ πὺν ἔμεινε ἔξω ἀπὸ τὰ ἀνανεωτικὰ Παρισινὰ ρεύματα. Ἐτσι στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς του δὲν εὑρίσκει πιά τὴν ἀνταπόκρισις πὺν εἶχε ἄλλοτε.

Τὴν ἀνθρώπινη πλευρὰ διερευνᾷ ὁ κ. Καλλιγᾶς ἀπὸ τὰ γράμματα καὶ ἄλλα κείμενα τοῦ ζωγράφου, καὶ παράλληλα προβαίνει σὲ λεπταίσθητες ἀναλύσεις τῶν ἔργων του. Τὸ κυριότερο ἴσως νέο στοιχεῖο πὺν προσφέρει τὸ βιβλίο τοῦτο εἶναι ὅτι ἐπιμένει στὰ λιγότερα γνωστὰ ἔργα τῆς τελευταίας περιόδου, πὺν τὰ περισσότερα εἶναι προσχέδια γιὰ μεγαλύτερους πίνακες. Τὸ ἔργο αὐτὸ τοῦ κ. Καλλιγᾶ εἶναι μιὰ νέα σημαντικὴ συμβολὴ στὴ μελέτη τῆς νεοελληνικῆς τέχνης. Ἄς σημειωθεῖ ὅτι τὸ 1980 εἶχε ἐπίσης δημοσιεύσει ὁ συγγραφεὺς καὶ ἓνα ὥραϊο λεύκωμα μὲ τίτλο «Νικόλαος Γύζης ὁ ἄγνωστος».

16. *Βραβεῖο* στήν κ. **Ἰωάννα Παπαντωνίου** γιατί προσέφερε μεγάλη ἀτομική περιουσία γιὰ τὴν ἴδρυση καὶ συντήρηση τοῦ *Πελοποννησιακοῦ Λαογραφικοῦ Ἰδρύματος* τοῦ Ναυπλίου, καὶ γιατί διέπρεψε στὸ θέατρο ὡς ἐνδυματολόγος.

Ἡ κ. Παπαντωνίου ἐσπούδασε ἐνδυματολόγος στὸ Λονδίνο καὶ τὸ 1974 ἱδρύσε τὸ «Πελοποννησιακὸ Λαογραφικὸ Ἰδρυμα», τοῦ ὁποίου τὴν ἐπιβίωση ἐξασφάλισε μεταβιβάζοντας σ' αὐτὸ τὴ μεγάλη περιουσία ποὺ ἐκληρονόμησε ἀπὸ τὸν πατέρα της, συγκεκριμένα τὶς μετοχὲς τοῦ ἐργοστασίου κονσερβῶν «Κύκνος» τῆς Ἀργολίδας. Τὸ μουσεῖο ἔχει πλούσια βιβλιοθήκη, εἰδικὸ τμήμα συντηρήσεως ὑφασμάτων, ἐκδίδει ἐτήσιο ἐπιστημονικὸ περιοδικὸ «Τὰ Ἐθνογραφικά», διατηρεῖ μόνιμες ἐκθέσεις ὑφαντικῶν ὑλῶν καὶ φορεσιῶν τῆς Πελοποννήσου καὶ χορηγεῖ ὑποτροφίες. Δανεῖζει ἐπίσης ἀκριβῆ ἀντίγραφα ἀπὸ ἐθνικὲς στολὲς σὲ ὁμίλους τῆς Πελοποννήσου γιὰ ἐκπολιτιστικὸς σκοποὺς καὶ ἐορτές. Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1982 τὸ Συμβούλιο τῆς Εὐρώπης ἀπένειμε στὸ Πελοποννησιακὸ Λαογραφικὸ Ἰδρυμα τὸ βραβεῖο τοῦ καλύτερου Εὐρωπαϊκοῦ Μουσείου τῆς χρονιᾶς (1981).

17. *Βραβεῖο* στὸ βιβλίον *Ὁ Συναῖτης Χατζηκυριάκος ἐκ χώρας Βουρλά (γράμματα - ξυλογραφίαι 1688-1709)*, ποὺ ἐπιμελήθηκε ἡ κ. **Ντόρη Παπαστράτου**.

Τὸ βιβλίον αὐτὸ μὲ τὶς δημοσιευόμενες ἐπιστολὲς ἐνὸς σχεδὸν ἀγράμματος ἀλλὰ ἱκανότατου πραγματευτῆ ἀπὸ τὰ Βουρλά τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (ὁ ὁποῖος ἀντιπροσώπευε τὰ συμφέροντα τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης τοῦ Σινᾶ), δίνει μία ἐξαιρετικὰ ζωντανὴ εἰκόνα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀκτινοβολίας τοῦ Ἑλληνισμοῦ στὰ τέλη τοῦ 17^{ου} αἰῶνα, καθὼς καὶ τῶν πολιτικῶν διαταραχῶν στὴν Πολωνία καὶ στὴ Βλαχία. Ἡ κ. Παπαστράτου ἀνακάλυψε στὸ ἀρχεῖο τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ τὰ ἄγνωστα ὡς τὴν ὥρα κείμενα ποὺ δημοσιεύονται στὸ ἔργο αὐτό. Ἀκόμη δημοσιεύονται καὶ περιγράφονται ἐννέα ξυλογραφίαι παραγγελία τοῦ Χατζῆ Κυριάκη — οἱ περισσότερες ἄγνωστες — καὶ μιὰ φορητὴ εἰκόνα ἀφιέρωμα τοῦ ἴδιου στὸ Σινᾶ, ποὺ βρέθηκε στὸ Ἅγιον Ὅρος.

18. *Βραβεῖο* στὸν κ. **Στέλιο Τριάντη** γιὰ τὴν ὅλη συμβολή του στὴν Ἀρχαιολογία.

Ὁ κ. Στέλιος Τριάντης ἐσπούδασε στὴ Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν καὶ συνέχισε τὶς σπουδές του στὴν Ecole des Beaux Arts τοῦ Παρισιοῦ. Ἀπὸ τὸ 1962 ἐργάζεται στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία ὡς μόνιμος μουσειακὸς καλλιτέχνης τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου, ὑπεύθυνος γιὰ τὰ ἐργαστήρια γλυπτικῆς καὶ ἐκμαγείων. Ἐργάσθηκε ὁμως συγχρόνως καὶ σὲ πολλὰ ἄλλα μουσεῖα τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἀνεστήλωσε καὶ ἐξέθεσε μεγάλο ἀριθμὸ σπουδαιοτάτων ἀγαλμάτων καὶ ἀναθημάτων. Ἔτσι, ὅταν τακτοποιοῦσε τὶς ἀποθήκες ὅπου φυλάσσονται γλυπτά, ἐπέτυχε πολλὰς σπουδαῖες ταυτίσεις, ὅπως π.χ. τὴ συμπλήρωση τῆς στήλης τοῦ Λέοντος καὶ Λεοντίου, ἢ τῆς στήλης τοῦ Ραμνοῦντος, ἢ τὶς συμπληρώσεις στὰ γλυπτά ἀετώματα τῆς Ἐπιδαύρου. Ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν ἐπανέκθεση τῶν γλυπτῶν τῆς Ὀλυμπίας στὸ καινούργιο μουσεῖο, καὶ ἰδιαίτερα τῶν γλυπτῶν τοῦ Ναοῦ τοῦ Διὸς ἢ συμβολὴ του ὑπῆρξε πρωταρχικὴ καὶ δημιουργικὴ. Ἐξάλλου, συνέβαλε ὁ κ. Τριάντης καὶ στὴ στερέωση καὶ ἀναστήλωση τοῦ Ἐρεχθείου, καθὼς καὶ εἰς ἄλλες σημαντικὰς ἐργασίες ποὺ γίνονται τώρα γιὰ τὴ διάσωση τῶν μνημείων τῆς Ἀκροπόλεως.

19. *Ἑπαινος ἀρχαιοφιλίας* στὸν κ. **Κωνσταντῖνο Φαρμακίδη** γιὰ τὴν ὅλη συμβολή του στὴν ἀνάδειξη τοῦ μοναδικοῦ νεοκλασσικοῦ οἰκισμοῦ τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας του Σύμης τῆς Δωδεκανήσου.

Ὁ κ. Φαρμακίδης ὄχι μόνον ἐφρόντισε γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καὶ παραδοσιακοῦ πλούτου τῆς Σύμης, ἀλλὰ ἐδώρισε καὶ τὸ πατρικὸ του σπίτι στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ὑπηρεσία γιὰ νὰ στεγάσει Ἀρχαιολογικὴ καὶ Λαογραφικὴ Συλλογὴ, μεγάλο μέρος τῆς ὁποίας προέρχεται ἀπὸ προσωπικὰς του δωρεάς, καὶ συνέγραψε μελέτες γιὰ λαογραφικὰ θέματα καθὼς καὶ ὁδηγὸ τῆς νήσου Σύμης.

20. *Ἑπαινο* στὸ βιβλίον *Ἀνθολογία Ἑλληνικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς — ἢ κατοικία στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν 15^ο στὸν 20^ο αἰῶνα*, ποὺ ἐπιμελή-

θηκε ὁ κ. **Ἰορδάνης Δημακόπουλος** καὶ ἐξέδωσε τὸ Ὑπουργεῖο Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπιστημῶν.

Τὸ βιβλίον αὐτό, τὸ ὁποῖο περιέχει πολλές καὶ ὠραῖες εἰκόνες καὶ σχέδια, ἔχει εἰσαγωγή τοῦ κ. Ἰ. Δημακοπούλου μὲ θέμα: «Τὸ νεώτερον Ἑλληνικὸ σπῖτι»· ἀκολουθοῦν κείμενα Ἑλλήνων συγγραφέων ποὺ ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν Ἑλληνικὴ παράδοση, ὅπως τοῦ Π. Γιαννοπούλου, τοῦ Ἀ. Ὁρλάνδου, Πικιώνη, Κόντογλου κ. ἄ. καθὼς καὶ κατάλογος διατηρητέων οἰκισμῶν καὶ κτιρίων, καὶ μακρὰ βιβλιογραφία.

21. *Ἐπαινο* στὸ βιβλίον τοῦ κ. **Ἀλκη Ξανθάκη**, *Ἡ ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς φωτογραφίας (1839-1960)*.

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Ξανθάκη ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ἀξιόλογη προσπάθεια γιὰ νὰ φανεῖ ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ ἐξέλιξις τῆς φωτογραφικῆς τέχνης στὴν Ἑλλάδα, καὶ γιὰ νὰ ἐντοπισθοῦν οἱ σημαντικότερες φωτογραφίες. Εἰκονογραφεῖται μὲ σπάνιο καὶ ἀνέκδοτο ὕλικὸ παλαιότερων ἐποχῶν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ τὴν ἐπαρχία.

22. *Εὐφημο μνεῖα* στὸν κ. **Φώτη Βογιατζῆ** γιὰ τὸ βιβλίον του *Ἡ Θεσσαλικὴ Ζωγραφικὴ (1500-1980)*.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι ἐνημερωτικὸ ἔργο μὲ μορφὴ λεπτομεροῦς καταλόγου ποὺ ἔχει σκοπὸ νὰ σώσει ἀπὸ τὴ λήθη τοὺς Θεσσαλοὺς ζωγράφους. Πολλὲς ἀξιολογήσεις δὲν ἐπιχειροῦνται, ἀλλὰ περιορίζεται ὁ συγγραφεὺς μᾶλλον στὴν ἀπαρίθμηση τῶν πραγμάτων χρονολογικῶς. Ἡ προσπάθειά του — ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ ὅτι δὲν εἶναι εἰδικὸς — μαρτυρεῖ ἓνα συγκινητικὸ ἐνθουσιασμὸ καὶ ἀπεριόριστη ἀγάπη γιὰ τὸ θέμα του.

Γ) Μετὰ γνώμη τῆς *Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἰδρύματος Κώστα καὶ Ἑλένης Οὐράνη* καὶ ἀπόφασιν τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται:

1. Τὸ *ἐτήσιο βραβεῖο ποιήσεως* στὸν κ. **Δημήτριον Παπακωνσταντίνου**.

Ἀπὸ τὰ ποιητικὰ κείμενα τῶν τελευταίων τριῶν ἐτῶν ἔχει κατὰ τὴν γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ προβάδισμα ἡ ποιητικὴ συλλογὴ «Ἀπέκδυση» τοῦ κ. Δημητρίου Παπακωνσταντίνου, διδασκάλου ποὺ

δίδαξε καὶ στὴν Κων/πολὴ καὶ στὴν Ἑλευθέρῃ Ἑλλάδα. Ὁ κ. Παπακωνσταντίνου ἔχει παρουσιάσει πολλὰ μελετήματα μὲ θέματα λογοτεχνικά, καὶ ἄλλες ποιητικὲς συλλογές, ὑπερέχει ὅμως ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του τὸ τελευταῖο, ἡ «Ἀπέκδυση», ὅπου ἡ προσωπικὴ του φωνὴ διακρίνεται καθαρά. Δὲν προσπαθεῖ νὰ ἐκπλήξει τὸν ἀναγνώστη μὲ παράδοξα λεκτικὰ σχήματα ἢ ἀπροσδόκητα πράγματα. Μὲ τὴ μουσικὴ τοῦ στίχου του ὀρθώνει μπροστὰ μας μὲ ἀπλότητα βασικὰ προβλήματα μιᾶς ζωῆς πού τὸν ἔχει πληγώσει.

2. Τὸ βραβεῖο τῆς *Παιδικῆς Λογοτεχνίας* στὴν κ. **Σοφία Ζαραμπούκα**.

Ἡ κ. Ζαραμπούκα ἔχει γράψει καὶ εἰκονογραφήσει μόνη τὰ παιδικὰ τῆς βιβλία. Θέματα τῶν βιβλίων τούτων εἶναι ἡ σημερινὴ ζωή, ἀλλὰ καὶ τὸ πλούσιο ὕλικό πού δίνει ἡ ἀρχαία μυθολογία, ἀκόμη καὶ τὸ ἀρχαῖο θέατρο.

Ἡ ἐργασία τῆς ἔχει προκαλέσει τὸ γενικότερο ἐνδιαφέρον καὶ ἔχει τιμηθεῖ μὲ πολλὰ διακρίσεις ἀκόμη καὶ σὲ διεθνεῖς διαγωνισμούς.

Γ) Μετὰ γνώμη τῆς *Τάξεως τῶν Ἡθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν* καὶ ἀπόφαση τῆς *Ὀλομελείας* ἀπονέμεται :

1. Τὸ *Βραβεῖο 500.000 δραχμῶν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων* στὸ σωματεῖο «Ἑλληνικὸ Παιδικὸ Χωριὸ **S. O. S.**» πού ἀποβλέπει στὴ βελτίωση τῆς ἀνατροφῆς τῶν ἔρημων καὶ ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν.

Τὰ «Παιδικὰ Χωριὰ **S. O. S.**» εἶναι μιὰ παγκόσμια προσπάθεια πού βοηθᾷ ὀρφανὰ παιδιά, τὰ ὁποῖα μένουν σὲ ὀρφανοτροφεῖα ἢ κοντὰ σὲ ἀπρόθυμους συγγενεῖς.

Ἔτσι μιὰ «μητέρα» ἀναλαμβάνει τὸ ἔργο τῆς ἀνατροφῆς ἑνὸς μικροῦ ἀριθμοῦ ἐγκαταλελειμμένων παιδιῶν, καὶ ὅλες οἱ οἰκογένειες **S. O. S.** ζοῦν σὲ ἓνα κοινὸ χῶρο, τὸ λεγόμενο «παιδικὸ χωριό», ὅπου τὰ παιδιά βρίσκονται σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μεταξὺ τους καὶ βοηθοῦνται νὰ κάμουν μιὰ πρώτη γνωριμία μὲ τὸν ἔξω κόσμο. Στὴ χώρα μας ἡ κίνησις

ἄρχισε τὸ 1975 καὶ τὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας χάρισε οἰκόπεδο — 23 στρεμμάτων — στὴ Βάρη Ἀττικῆς γιὰ νὰ κτισθῇ τὸ Ἑλληνικὸ χωριό, καὶ εὐθὺς μετὰ ὁ ὀργανισμὸς «Κεφάλαια Hermann Gmeiner» τοῦ ἔκαμε τὴν πρώτη μεγάλη δωρεά του 25 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἔως σήμερα ἔχουν κτισθῇ 11 παραδοσιακὰ σπίτια, κατοικούμενα ἀπὸ 4-6 παιδιὰ τὸ κάθε ἓνα μὲ τὴ «μητέρα» τους.

Στὸ χωριὸ αὐτὸ ὑπάρχουν ἰατρεῖο καὶ φροντιστήριον, καὶ ἡ διατροφή καὶ τὸ ντύσιμο τῶν παιδιῶν καλύπτονται ἀπὸ τὸ Σωματεῖο.

2. Τὸ ἐξ 150.000 δραχμῶν προκηρυχθὲν *Βραβεῖο Π. Ἀγγελετοπούλου* μὲ θέμα *Περὶ τῆς μνηστείας εἰς τὸ Βυζαντινὸν Δίκαιον* στὸν **κ. Σταῦρο Παπαδάτο**.

Ἡ μελέτη τοῦ κ. Παπαδάτου ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ 425 δακτυλογραφημένες σελίδες, πραγματεύεται τὸ θεσμὸ τῆς μνηστείας κατὰ τὸ Βυζαντινὸ Δίκαιο ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Βυζαντίου, δηλ. καὶ στὴν Κάτω Ἰταλία, τὴν Κύπρο, τὶς ἄλλοτε Λατινοκρατούμενες περιοχάς, σὲ Σλαβικὰς χώρας καὶ τὴν Ρουμανία. Ἡ ὅλη ἀνάπτυξις τοῦ θέματος εἶναι ἐπιτυχημένη καὶ παράλληλα ὁ συγγραφεὺς ἐρεῦνησε καὶ ἄλλους θεσμοὺς ἐθιμικοῦ δικαίου σχετιζόμενους μὲ τὸ θέμα του, ὅπως π.χ. τοὺς θεσμοὺς τοῦ θεωρήτρου, τοῦ τραχώματος ἢ τοῦ παλληκαριάτικου. Ἡ ὅλη μελέτη εἶναι πρωτότυπη καὶ συμβάλλει στὴν προαγωγὴ τοῦ Βυζαντινοῦ Δικαίου.

3. Τὸ *Βραβεῖο Κ. Κριεζῆ* στοὺς ἀκολούθους δημοδιδασκάλους τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν τῶν Νομῶν Ξάνθης καὶ Δράμας: α) **Γεώργιο Ζαχαρόπουλο**, β) **Στέργιο Μπεκούρη**, γ) **Θεμιστοκλῆ Παρουσίνα**, δ) **Εὐάγγελο Καρσανίδη**, ε) **Χρῆστο Λαζάρη**, στ) **Ἰ. Εὐσταθιάδη** καὶ ζ) **Κων/νο Σκουλό**, γιὰ τὴ «μετὰ ζήλου, εὐσυνειδησίας καὶ ἐθνοπρεπῶς ἐποδηγέτησαν τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν». Σὲ καθένα ἀπὸ αὐτοὺς τὸ βραβεῖον συνοδεύεται καὶ μὲ τὸ ποσὸ τῶν 40.000 δραχμῶν.

4. *Βραβεῖο* μετὰ τὸ θάνατό του στὸν **Ἀλέξανδρο Σαντῆ** ποὺ κληροδότησε τὸ ἄοροφο ξενοδοχεῖο του στὸ Ὀρφανοτροφεῖο Βόλου.

Ὁ Ἀλέξανδρος Σαντῆς, αὐτοκινητιστής, ἄφησε μὲ τὴ διαθήκη του στὸ Ὁρφανοτροφεῖο Βόλου τὸ Κεντρικὸ Ξενοδοχεῖο «Σαντῆ» τοῦ Βόλου. Ὁ εὐεργέτης εἶχε γνωρίσει τὴν ὀρφάνια στὰ παιδικὰ του χρόνια μαζί μὲ τὴ φτώχεια καὶ τὴ δυστυχία. Ἄκληρος ἀπὸ παιδιὰ ἔχτισε τὸ 1973 τὸ ἐν λόγῳ τετραόροφο ξενοδοχεῖο ποὺ ἡ σημερινὴ ἀξία του εἶναι περίπου 50.000.000 δραχμὲς. Τὸ μίσθωμα ποὺ παρέχει καὶ ποὺ περιέρχεται στὸ Ὁρφανοτροφεῖο Βόλου, εἶναι περίπου 200.000 δραχμὲς τὸν μῆνα.

Μὲ τὰ μέσα αὐτὰ ἡ διοίκηση τοῦ Ὁρφανοτροφείου προγραμματίζει νὰ ἐπεκτείνει τὴ φιλοξενία, τὴ διαπαιδαγώγηση καὶ τὴ μόρφωση ὀρφανῶν παιδιῶν στὶς γυμνασιακὲς καὶ πανεπιστημιακὲς τοὺς σπουδές.

5. *Βραβεῖο* στὴν κ. **Καλλιθέα Καρούτα** καὶ μεταθανατίως στὸ σύζυγό της **Ἀλέξανδρο** γιὰ τὴν ἀνέγερση καὶ πλήρη ἐξοπλισμὸ Γυμνασίου - Λυκείου καὶ κατασκευὴ καὶ ἄλλων ἔργων στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τοὺς Πεντάλοφο Βοῖου Κοζάνης.

Ὁ Ἀλέξανδρος Καρούτας ὑπῆρξε ἄμισθος πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὴ Δημοκρατία τοῦ Τσάντ Ἀφρικῆς καὶ ἐπιτυχημένος ἐπιχειρηματίας γιὰ 66 χρόνια. Ἔχτισε καὶ ἐξόπλισε πλήρως μὲ βιβλιοθήκη, ἐποπτικὰ μέσα, ἐργαλεῖα Χημείας, Φυσικῆς κλπ. Γυμνάσιο καὶ Λύκειο στὴ γενέτειρά του, καὶ ἡ σύζυγός του Καλλιθέα Καρούτα ἀνέλαβε τὴ δωρεὰν σίτιση 100-200 μαθητῶν, ποὺ διαμένουν στὸ Οἰκοτροφεῖο τοῦ Γυμνασίου τῆς Κοινότητος, μὲ ἐτήσια δαπάνη περίπου 3.500.000 δραχμῶν. Ἐπίσης κατεσκεύασαν στὴν Κοινότητα Πενταλόφου ἐξωκκλήσια, δρόμους, καὶ τῆς ἐδώρισαν φωτοτυπικὸ μηχανήμα τοῦ ὁποίου εἶχε ἀνάγκη.

Μὲ τὴ διαθήκη του ὁ Ἀλέξανδρος Καρούτας ἄφησε τὴν ἀκίνητη περιουσία του τοῦ Παλαιοῦ Ψυχικοῦ στὸ Καρούτειο Γυμνάσιο - Λύκειο Πενταλόφου καὶ στὴν Ἑταιρεία Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Στὴν τελευταία μάλιστα ἄφησε καὶ τὴν περιουσία του τῆς Ἀφρικῆς ἀξίας 50.000.000 δραχμῶν καὶ τὸ διαμέρισμα τὸ ὁποῖο εἶχε στὸ Παρίσι.

Τέλος ἵδρυσε διάφορα βραβεῖα καὶ ἔκαμε δωρεές ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου. Ἡ φιλοπατρία τοῦ ζεύγους Καρούτα ὑποδειγματικὴ.

6. *Βραβεῖο* στήν **Ἑλληνική Ἑταιρεία Προστασίας τῆς Φύσεως** γιὰ τὴ μεγάλη καὶ ἀνιδιοτελῆ προσπάθεια ποὺ καταβάλλει ἐπὶ 30 περίπου χρόνια γιὰ τὴν προστασία τῆς χλωρίδας καὶ τῆς πανίδας τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνική Ἑταιρεία Προστασίας τῆς φύσεως ιδρύθηκε τὸ 1951 μὲ τὴ σύμπραξη ἄλλων ἰδρυμάτων καὶ ατόμων. Τὸ ἔργο της ὑπῆρξε ἐπίπονο, καὶ μετὰξὺ ἄλλων συνετέλεσε στὴ λήψη ἐκ μέρους τοῦ Κράτους μέτρων γιὰ τὴν προστασία τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως, τὴν ἴδρυση Ἑθνικῶν Δρυμῶν, τὴ διατήρηση ὑγροτόπων καὶ τὴν προστασία τῆς Ἑλληνικῆς χλωρίδας καὶ πανίδας. Ἡ Ἑταιρεία συνεργάζεται μὲ διεθνεῖς Ὄργανώσεις προστασίας τῆς φύσεως, καὶ ἔτυχε διαφόρων ἀναγνωρίσεων ἀπὸ αὐτές. Πολλὰ ἀπὸ τὰ ἔξοδα γιὰ τὶς δραστηριότητες τῆς Ἑταιρείας ἐπιβαρύνουν ἀποκλειστικὰ τὰ μέλη της.

7. *Βραβεῖο* στὸ Ἰδρυμα Ἀπροσαρμόστων Παίδων «**Ἡ Θεοτόκος**» γιὰ τὴν ἀξιόλογη κοινωφελῆ προσφορά του.

Τὸ Ἰδρυμα ἔχει βίο καὶ δράση 26 ἐτῶν, καὶ εἰς αὐτὸ σπουδάζουν σήμερα 310 καθυστερημένα καὶ ἀπροσάρμοστα παιδιὰ ἀπὸ ἡλικίας 3 μέχρι 16 ἐτῶν, καὶ συντηρεῖ προσωπικὸ — διδάσκοντες καὶ ἄλλους — 80 περίπου ατόμων. Ἐχει νηπιαγωγεῖο, δημοτικὸ σχολεῖο, Γυμνάσιο καὶ Ἑργαστήρια καθὼς καὶ Οἰκοτροφεῖο γιὰ 30 παιδιὰ. Οἱ προσπάθειες τοῦ λαμπροῦ τούτου ιδρύματος, ποὺ εἶναι ἰδιωτικὸ, ἔρχονται νὰ πληρῶσουν ἓνα μέρος ἀπὸ τὸ μεγάλο κενὸ ποὺ ἔχει ἀφήσει ἡ Πολιτεία εἰς τὴν ἐκπαίδευση τῶν καθυστερημένων καὶ ἀπροσαρμόστων παιδων. Ἡ ἀφοσίωση τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου του γιὰ τὴν προαγωγή τοῦ ἔργου του, τοῦ ὁποῖου ἐπὶ 26 ἔτη προΐσταται ἡ ἀκαταπόνητος κ. Μαρία Παπάγου, πρέπει ἰδιαιτέρως νὰ τονισθεῖ. Μόνη ἐξησφάλισε ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν τὰ μέσα γιὰ τὴ συντήρησίν του.

8. *Βραβεῖο* στήν «**Ἑταιρεία Προστασίας Σπαστικῶν**» γιὰ τὴν ἀξιόλογη κοινωφελῆ προσφορά της.

Ἡ «Ἑταιρεία Προστασίας Σπαστικῶν» ιδρύθηκε τὸ 1971 καὶ ἀνέπτυξε πολὺπλευρὴ δράση ὀργανώνοντας Ὅμαδες Εἰδικῆς Ἀγωγῆς, Σπουδαστήρια, Τμήματα Λογοθεραπείας, Τμήματα Φυσιοθεραπείας καὶ

Εἰδικὸ Παιδικὸ Ἱατρεῖο. Ὅλα τὰ προγράμματα τῆς προσφέρονται δωρεὰν καὶ θὰ πρέπει νὰ προστεθεῖ ὅτι δὲν παρέχεται στὴν Ἑταιρεία καμμιὰ κρατικὴ βοήθεια. Ἡ δράση τῆς ἀξιολογοτάτης αὐτῆς Ὁργανώσεως, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ κάθε χρόνο ἑκατοντάδες παιδιὰ, ἐφήβους καὶ ἐνηλίκους, ἔρχεται καὶ αὐτὴ νὰ συμπληρώσει κενὸ τὸ ὅποιο ἡ Πολιτεία ἔχει μέχρι σήμερον ἀφήσει σχετικὰ μὲ τὸ μεγάλο αὐτὸ κοινωνικὸ πρόβλημα.

9. *Βραβεῖο* στὸ Σύνδεσμο τῶν Ἀπανταχοῦ Καστελλοριζίων «**Ὁ Ἅγιος Κωνσταντῖνος**» γιὰ τὴ συμπλήρωση 60 χρόνων ἐθνικῆς καὶ πολιτιστικῆς προσφορᾶς στοὺς κατοίκους τοῦ ἀκριτικοῦ αὐτοῦ νησιοῦ καὶ τῶν Καστελλοριζίων μεταναστῶν.

Ὁ σύνδεσμος αὐτὸς ὑπερασπίστηκε τὰ δίκαια τοῦ δωδεκανησιακοῦ λαοῦ κατὰ τὴν Ἰταλικὴ κατοχὴ καὶ διέθεσε ὁλόκληρο τὸ ταμεῖο του ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας κατὰ τὸν πόλεμο 1940-41. Μετὰ τὶς μεγάλες καταστροφές τοῦ Καστελλοριζίου κατὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιον Πόλεμον ὁ σύνδεσμος ἐβοήθησε μὲ κάθε τρόπο τοὺς κατοίκους στέλνοντας φάρμακα, τρόφιμα, ρουχισμό κλπ.

Ἀπὸ τὸ 1949 ὡς σήμερα ἐκδίδει κάθε μῆνα τὴν πολυσέλιδη ἐφημερίδα *Καστελλοριζιακὰ Νέα* ποὺ καταγίνεται μὲ τὴν ἱστορίαν καὶ τὴ λαογραφίαν τοῦ νησιοῦ, ἀλλὰ καὶ μὲ τὰ σύγχρονα προβλήματα του. Ἐδημιούργησε ἐπίσης ἐντευκτήριο γιὰ τοὺς νέους καὶ βιβλιοθήκη, καὶ προσέφερε εἰς αὐτὰ καὶ κινηματογραφικὴ μηχανή, τηλεόραση καὶ ἐπιτραπέζια παιχνίδια. Ἐξάλλου συνεκέντρωσε 1.500.000 δρχ. γιὰ νὰ ιδρύσει ἀγροτικὸ ἱατρεῖο, καὶ ἐξασφάλισε καὶ τὰ χρήματα (3.500.000 δρχ.) γιὰ τὸν ἐξοπλισμὸ του. Στὴν Ἀθῆναν παρέχει στὰ παιδιὰ τοῦ νησιοῦ πλήρη ἰατροφαρμακευτικὴ καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψη, καὶ τελευταίως ἐγκαινίασε καὶ σειρὰ ἐκδόσεων μὲ τὸν τίτλον «Καστελλοριζιακὴ Βιβλιοθήκη».

10. *Βραβεῖο* στὸν Μητροπολίτη Μυτιλήνης κ. **Ἰάκωβον** γιὰ τὸ τετράτομον ἔργον του *Mytillena Sacra*.

Ὁ πρῶτος τόμος τοῦ ἔργου ἀναφέρεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ὑψηλοῦ καὶ οἱ ἄλλοι τρεῖς στὴ μελέτῃ τῶν Χριστιανικῶν Μνημείων καὶ τῶν

Ἱερῶν Κειμηλίων ποὺ βρίσκονται μέσα στὰ ὄρια τῆς Μητροπόλεως. Ἔτσι ὁ συγγραφέας διασώζει τὴν ἱστορία τῶν ναῶν, καὶ ἐξετάζει τὴν τέχνη τῶν φορητῶν εἰκόνων, τῶν τοιχογραφιῶν, τῶν σκευῶν καὶ τῶν πολύτιμων ἀμφίων τῆς Λέσβου, καθὼς καὶ χρονολογεῖ χειρόγραφα καὶ ἐπιγραφές καὶ μεμονωμένα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη παλαιῶν ἐκκλησιῶν, τὰ ὁποῖα διασώθηκαν ἐντοιχισμένα σὲ νεώτερα κτίσματα. Τὸ ἔργο τοῦτο διαφωτίζει τὴν καθόλου ἐκκλησιαστικὴ τέχνη καὶ τὴν ἱστορία τῆς Λέσβου.

11. *Βραβεῖο* στὸν κ. **Παντελῆ Διαμαντῆ Πατέρα** γιὰ τὴν ἀξιόλογη καὶ μακροχρόνια δράση του ὡς Προέδρου τῆς Κοινότητος (1959 - 1964) καὶ ἔπειτα ὡς Δημάρχου (1973 - 1982) Οἰνουσῶν.

Ὁ κ. Παντελῆς Διαμαντῆ Πατέρας ἔχει ὑπερβεῖ ἤδη τὸ ὀγδοηκοστὸ ἔτος καὶ ἀποσύρεται πιά ἀπὸ τὴ μακριὰ καὶ κοινωφελῇ του ἐνεργὸ δράση, τιμώμενος ἀπὸ τοὺς συμπολίτες του καὶ ἀπὸ τὰ ἀπόδημα τέκνα τῆς πατρίδας του.

Ἐπρωτοστάτησε ὡς Δήμαρχος στὴν ἐκτέλεση πολλῶν κοινωφελῶν ἐξωραϊστικῶν καὶ Πολιτιστικῶν ἔργων ποὺ κυριολεκτικὰ ἄλλαξαν τὴ μορφή τοῦ τόπου του· ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲν λησμονοῦν οἱ Οἰνούσιοι εἶναι ὅτι ὡς κοινοτικὸς σύμβουλος προσέφερε τὸν ἑαυτό του ὀμηροστοὺς Γερμανοὺς τὸ 1941 (μαζὶ μὲ ἄλλους Κοινοτικούς Συμβούλους) ἀντὶ τῶν 10 Οἰνουσίων ἀπὸ τὸν πληθυσμὸ ποὺ ζήτησαν οἱ κατακτητὲς ὡς ἀντίποινα γιὰ τὴν ἀπόδραση Ἑλλήνων στὴ Μικρὰ Ἀσία.

12. *Ἐπαινο* στὸ ζεῦγος **Σπυρίδωνος καὶ Ἑλένης Ρούσκα** γιὰ τὴ σύσταση στὴν πατρίδα τους Ὑπάτη Φθιώτιδας ὁμώνυμου Ἰδρύματος Ὑποτροφιῶν.

Τὸ ζεῦγος Ρούσκα — ὁ κ. Ρούσκας εἶναι σήμερα ἐπίτιμος ἐφέτης καὶ ἡ κ. Ρούσκα συνταξιούχος δικαστικὴ ὑπάλληλος — διέθεσε ἀκίνητα ἀξίας πάνω ἀπὸ 10.000.000 δραχμῶν, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν τὸν μόχθο 50 χρόνων ἐργασίας, γιὰ τὸ ἴδρυμα τοῦτο. Αὐτὸ θὰ βοηθεῖ τρεῖς ἄξιους ἀλλὰ οἰκονομικὰ ἀδύνατους ἀποφοίτους τοῦ Λυκείου Ὑπάτης

για νὰ συνεχίσουν τὶς σπουδὲς τοὺς στὶς ἀνώτερες καὶ ἀνώτατες Σχολὲς τῆς Χώρας.

13. Ἐπαινο στὴν «**Ἀδελφότητα Καρυστίων**» γιὰ τὴ συμπλήρωση 72 χρόνων κοινωφελοῦς δραστηριότητος.

Ἡ «Ἀδελφότης Καρυστίων» εἶναι ἀπὸ τοὺς παλαιούς Συλλόγους τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς του ἀνέπτυξε κοινωφελῆ δραστηριότητα σὲ πολλοὺς τομεῖς, ὅπως τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυση χηρῶν, ὀρφανῶν, ἄπορων καὶ ἀνεργῶν Καρυστίων, τὴν ἀποστολὴ κινητοῦ συνεργείου σὲ γειτονικά χωριά, τὴ διανομὴ ἐπιμορφωτικῶν ἐγκυκλίων γιὰ τοὺς ἀγρότες, τὴν ἱδρυση σχολῆς ταπητουργίας, τὴν ἱδρυση Βιβλιοθήκης καὶ Ἐντευκτηρίου τοῦ συλλόγου καθὼς καὶ τὴν ἱδρυση ἡρώων εἰς μνήμην ἐκείνων ποὺ ἔπесαν στοὺς πολέμους. Ἐβοήθησε ἐπίσης καὶ στὴν ἀποπεράτωση τῆς πλατείας Ἀμαλίας στὴν Κάρυστο.

14. Ἐπαινο στὸ «**Σύνδεσμο Ἀμοργίνων**» γιὰ τὴ συμπλήρωση 81 χρόνων προσφορᾶς στοὺς κατοίκους τοῦ ἀκριτικοῦ νησιοῦ τῆς Ἀμοργοῦ καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Ἀμοργίνους.

Ὁ Σύνδεσμος Ἀμοργίνων εἶναι ἀπὸ τὰ ἀρχαιότερα κυκλαδικὰ σωματεῖα καὶ ἔχει προσφέρει πολλὰ στοὺς Ἀμοργίνους στὸν κοινωνικό, στὸν ἐκπολιτιστικὸ τομέα καὶ στὸν τομέα τῆς υἱείας καὶ τῆς παιδείας. Ἐχει δώσει ὑποτροφίες σὲ φοιτητές, σπουδαστές καὶ μαῖες, παρέσχε δωρεὰν ἱατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη σὲ πτωχοὺς, ἐβοήθησε χῆρες τῶν πολέμων 1912-22 καὶ τοῦ 1940-41, διέθεσε γιὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν Ἰταλῶν τὸ ἀπόθεμά του ἀπὸ μετοχὲς τῆς Ἐθνικῆς Τράπεζας.

Μὲ τὶς ἐνέργειές του κατόρθωσε τὴν ἐπίλυση πολλῶν βασικῶν προβλημάτων τοῦ νησιοῦ, ὅπως τῆς ὁδοποιΐας, τῆς θαλάσσιας συγκοινωνίας, τῆς ὑδρεύσεως, τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ καὶ τοῦ διορισμοῦ ἱατρῶν καὶ καθηγητῶν.

Τελευταίως βραβεύθηκε ὁ Σύνδεσμος Ἀμοργίνων καὶ ἀπὸ τὸ Σύλλογο Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν μὲ «Δίπλωμα τιμῆς ἔνεκεν, πρὸς βράβευσιν τῶν ἐξαιρετῶν αὐτοῦ προσπαθειῶν καὶ ἐπιτεύξεων».

15. *Ἐπαινο* στὸν κ. **Ἀ. Ταρασουλέα** γιὰ τὸ βιβλίον του *Χαρτονομίσματα Ἑλλάδος - Κύπρου*.

Τὸ βιβλίον τοῦτο τοῦ κ. Ταρασουλέα περιλαμβάνει μιὰ πλήρη σειρά τῶν χαρτονομισμάτων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσίν της ἕως σήμερα. Εἶναι μιὰ ἀξιόλογη προσπάθεια συγκεντρώσεως τοῦ σημαντικοῦ αὐτοῦ ὕλικου. Συγκεντρώνει ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ Κυπριακὰ χαρτονομίσματα.

16. *Ἐπαινο* στὸν ἀστυφύλακα **Ἀγγελο Γραμμένο** γιὰ πράξιν αὐτοθυσίας.

Τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1980 ὁ Ἀγγελος Γραμμένος μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του κατόρθωσε ὕστερα ἀπὸ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια καὶ πολλὰ τραύματα νὰ σώσει τὴν Χριστιάνα Κοκαρίδα ἐτῶν 16 καὶ τὴν Μαρία Γεωργακοπούλου ἐτῶν 20 ποὺ εἶχαν ἐνσφηνωθεῖ μέσα σὲ καιόμενον αὐτοκίνητον στὴ Λεωφόρον Κηφισίας. Ὁ Γραμμένος κατόρθωσε τοῦτο, ἂν καὶ βρισκόταν κάτω ἀπὸ θεραπευτικὴ ἀγωγή γιὰ βαρὶὰ κρανιοεγκεφαλικὴ κάκωση ποὺ εἶχε πάθει νωρίτερα ἐκτελώνοντας τὰ καθήκοντά του, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁποία οἱ γιατροὶ τοῦ εἶχαν ἀπαγορεύσει κάθε ἀπότομη κίνηση τῆς κεφαλῆς.

Σεβασμιότατοι, Κυρίες καὶ Κύριοι σᾶς εὐχαριστῶ.